

Traian Băsescu propune un pact apolitic pentru Educație

Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniile Educației și Cercetării din România a scos la iveală mai multe probleme din învățământ despre care se știa doar în linii mari. Potrivit echipei subordonate președintelui Traian Băsescu, creșterea substanțială a salarizării corelată cu creșterea pretențiilor față de prestația didactică este primordială pentru a putea ajunge la un învățământ de calitate.

pag. 6-10

OPINII

Prioritatea „Zero”

Trebuie să declar de la început că nu sunt un fan al domnului Traian Băsescu. Pot spune însă că îmi scot pălăria cu reverență în față omului care declară că învățământul este „Prioritatea ZERO”.

pag. 6

DEZBATERE

Ce mai e prin învățământ

Căldură mare, monșer!

pag. 4

PROIECTE

Relansarea învățământului rural prin proiecte comunitare

pag. 12

CIFRA LUNII

25%

FEN a prezentat MECD punctul de vedere legat de majorările salariale pentru 2008 și despre reforma sistemului. Pentru anul viitor, FEN cere o majorare a salariilor în învățământ de cel puțin 25%.

La Ministerul Educației se „coace” un nou examen al maturității

Bacalaureatul cu grade diferite de dificultate

pag. 14-15

OFERTĂ specială pentru membrii FEN

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” împreună cu Federația Educației Naționale au stabilit în baza unui parteneriat ca toți membrii FEN și copiii acestora care aleg să urmeze o facultate din cadrul instituției să beneficieze de o reducere de 20% din taxa de școlarizare.

Pentru mai multe detalii vă rugăm să vă adresați secretariatului FEN la tel.: 021/337.11.40 sau la email: office@fen.ro

Oferta Universității o puteți găsi la site-ul de Internet: www.ucdc.ro

ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

Titularizarea s-a încheiat

Potrivit Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului național unic de ocupare a posturilor vacante din învățământul preuniversitar, joi, 26 iulie, a avut loc repartizarea computerizată pe posturi/catedre titularizabile a candidaților care au obținut cel puțin nota/mediu 7 la concursul din 16 iulie. Rapoartele aferente acestei repartizări au fost publicate pe site-ul <http://titularizare.edu.ro/>. La această etapă au participat 8.869 de candidați (76,63% din totalul de 11.573 persoane care au obținut note între 7 și 10) și au fost repartizați 4.998 candidați (56,35%). Procentul cadrelor didactice rămase nerepartizate pe unul din locurile vacante este de 43,21%. (3.871). Din totalul de 11.157 de posturi didactice/catedre vacante titularizabile (dintre care 5.811 în mediul urban și 5.346 în mediul rural) au fost ocupate 4.998 posturi (44,80%), dintre care 3.038 în mediul urban și 1.960 în mediul rural. Au rămas nerepartizate 6.159 posturi (55,20%). Cel mai mare procent de candidați repartizați s-a înregistrat în județul Giurgiu - 96,77% (60 din 62 cadre didactice cu opțiuni), iar cel mai scăzut în județul Argeș - 38,94% (155 din 398). În schimb, în acest județ există cele mai multe posturi repartizate (155 din 219 libere / 70,78%) la polul opus situându-se Ilfovul (59 din 335 libere/17,61%). La concursul din 16 iulie 2007, desfășurat în 33 de județe, s-au prezentat 31.073 cadre didactice din cele 41.126 înscrise. Întrucât 1.529 candidați s-au retras, au fost evaluate 29.544 lucrări, rezultând un număr de 11.573 profesori cu note între 7 și 10. Posturile didactice/catedrele rămase neocupate în urma titularizării (la nivel județean/al municipiului București) devin netitularizabile și sunt afișate pentru următoarele etape ale mișcării personalului didactic: detașare la cerere și suplînire.

Protocol pentru îmbunătățirea bazei materiale

Inspectoratul de Stat în Construcții și Autoritatea Națională pentru

Cercetare Științifică, aflată în subordinea MECT, au încheiat un protocol privind îmbunătățirea bazei materiale a facultăților de construcții din România. Potrivit protocolului, care urmează să fie semnat și de fiecare facultate de profil în parte, ISC va pune la dispoziția facultăților aparatura de laborator de care dispune, în vederea optimizării activităților didactice și de cercetare. Actul stipulează că Inspectoratele Teritoriale de Stat în Construcții vor pune la dispoziția instituțiilor de învățământ, spre utilizare gratuită, aparatura de care dispun. În cadrul facultăților vor fi înființate laboratoare de studiu, dar și centre de excelență, unde profesorii și studenții vor putea desfășura activități de studiu și cercetare. De asemenea, specialiștii din universități vor putea testa calitatea construcțiilor asupra cărora planează unele dubii. În mai, MECT a mai încheiat un acord de parteneriat cu Asociația Română a Antreprenorilor de Construcții (ARACO) care vizează îmbunătățirea formării profesionale oferite de MECT în domeniul construcțiilor. Una dintre principalele prevederi ale acordului se referă la pregătirea de către ARACO a maistrilor instructori și profesorilor de specialitate în noile tehnologii utilizate în domeniul construcțiilor.

Medalii la olimpiadele internaționale

Trei medalii de argint și una de bronz reprezintă palmaresul lotului olimpic al României la a 39-a ediție a

Olimpiadei Internaționale de Chimie, desfășurată în perioada 19-24 iulie 2007, la Moscova. Gabriel Ionuț Dumitru, absolvent al clasei a XII-a la Colegiul Național „Mihai Viteazul” din București, și Vlad Alexandru Pușcașu, elev în clasa a XI-a la Colegiul Național „Vasile Lucaciu” din Baia Mare au obținut medalii de argint. Distins anul trecut cu bronz, Teodor Ioan Troțuș (absolvent clasa a XII-a/Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Galați), a reușit să cucerească în acest an medalia de argint. Ingrid Cristiana Vreja, absolventă a clasei a XII-a la Liceul Teoretic „Matei Basarab” din Râmnicu Valcea a intrat în posesia unei medalii de bronz. La această ediție au participat 265 de concurenți din 68 de țări. De asemenea, elevii români au mai cucerit și 4 medalii la Olimpiada Internațională de Biologie. Componentii lotului olimpic de biologie au obținut două medalii de argint și două de bronz la a XVIII-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Biologie, organizată în perioada 15-22 iulie, în Canada (Saskatoon). Ștefan Andrei Anghel, absolvent al clasei a XII-a la Colegiul Național „Mihai Viteazul” din Ploiești, și-a dublat performanța de anul trecut, intrând în posesia unei noi medalii de argint. Deținătoare a unei medalii de bronz la ediția precedentă, Mariana Loredana Barbu, absolventă a clasei a XII-a la Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” din Călărași, a reușit în acest an să câștige o medalie de argint. Celelalte două reprezentante ale României, Alexandra Manuela Pânzaru (Liceul Teoretic „Grigore

Moisil” din Iași) și Ana Maria Iorgu (Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” din Ploiești), au obținut medalii de bronz. Competiția a reunit peste 200 de concurenți din 50 de țări.

Protocol între MECT, ANS și COSR pentru creșterea importanței sportului

Ministrul Educației, Cristian Adomniței, Președintele Agenției Naționale pentru Sport, Octavian Belu, și Președintele Comitetului Olimpic și Sportiv Român, Octavian Morariu, au semnat un ordin comun pentru

te realizarea, săptămânal, a minimum 3 ore de educație fizică și sport în școli, indiferent de profilul acestora. Conținutul lecțiilor de educație fizică și sport, dar și predarea acestora vor fi îmbunătățite. Potrivit documentului semnat, în cadrul MECT se vor înființa Federația Sportului Școlar și Federația Sportului Universitar. Acestea vor urmări perfecționarea sistemului competițional prin majorarea numărului de concursuri sportive și prin diversificarea probelor de educație fizică. În acest sens, Octavian Belu, președintele ANS, a apreciat că „în cadrul activității educaționale

promovarea educației fizice în școli. Documentul aprobă „Protocolul privind asigurarea cadrului de colaborare în vederea dezvoltării continue și funcționării performante a sistemului național de educație fizică și sport”. Principalele obiective ale protocolului sunt creșterea stării de sănătate a populației, implicarea elevilor și studenților în activități sportive desfășurate în cadrul asociațiilor sportive din unitățile de învățământ și promovarea valențelor educative ale sportului în vederea prevenirii actelor de violență în școli. „Vom acorda mult mai multă atenție desfășurării corecte a orelor de educație fizică și vom sprijini cât mai puternic sistemele de competiții sportive extrașcolare. Sunt convins că sportul în școală este un pas important pentru a avea o generație tânără sănătoasă”, a declarat ministrul Cristian Adomniței. În acest scop, MECT urmăreș-

le sportul trebuie să aibă poziția pe care o merită. Ora de educație fizică trebuie readusă la acel nivel necesar pentru a reprezenta prima formă de selecție pentru sportul de performanță.”

Căutăm colaboratori!

Ești elev, student, jurnalist sau profesor? Crezi că ai ceva de spus

în ceea ce privește educația din România?

Vino alături de noi.

Trimite un CV și două-trei articole pe adresa de e-mail:

redactia@scoalaromaneasca.ro

și în cel mai scurt timp posibil o să te contactăm.

Școala românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator

Cătălin Croitoru

(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:

Dragoș Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:

Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:

0788.880.200

(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:

Omni Press & Design
(art@opd.ro)

„Școala românească” folosește
fotografiile din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:

SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 – 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Chiar dacă nu scrie în fișa postului, angajații din școli trebuie să împartă laptele și cornul

Dascălii gălățeni, obligați să-și plătească cursurile de igienă

Mai multe persoane care lucrează în învățământ și care au fost desemnate să manevreze cornul și laptele în școlile din comuna gălățeană Pechea, au rămas cu buza umflată după ce au făcut pe banii lor cursurile de igienă, iar Inspectoratul Școlar Galați refuză le deconteze aceste cursuri. Decizia Inspectoratului pare să fie justă în condițiile în care directorii școlilor din Pechea au uitat că există niște reguli atunci când e vorba de banul public. Deși sunt revoltate, sindicate din educație nu prea mai au ce face și le recomandă oamenilor pe viitor să fie mult mai atenți atunci când scot bani din buzunar.

Povestea de la Pechea

La sfârșitul anului trecut, 12 persoane din categoria personalului nedidactic (în majoritate femei de serviciu) au fost desemnate de conducerea școlilor din comuna gălățeană Pechea să se ocupe de manevrarea cornului și a laptelui pentru elevi. Lăsând la o parte faptul că nu se prea cade ca o femeie de serviciu să umble cu aceste produse alimentare, apreciem totuși că aceste persoane au fost somate să urmeze cursuri de igienă, așa cum prevede Ordinul Ministrului Sănătății 1225/2003. Până aici nimic deosebit! Numai că, cei 12 au fost nevoiți să scoată bani din propriile buzunare pentru aceste cursuri. Și nu s'au deloc puțini, câte 95 de lei fiecare. Oamenii au fost asigurați de conducerea școlilor în care lucrau că-și vor recupera banii după ce serviciul de contabilitate al centrului financiar de la Pechea va face solicitare de credite pentru plata oamenilor. În februarie 2007, contabilă liceului din Pechea a cerut Inspectoratului Școlar decontarea acestor cursuri, dar s-a lovit de o reticență totală din partea conducerii acestuia. „Am cerut credite încă din februarie, și în martie am revenit asupra creditului, numai că inspectorul general se opune plății acestor cursuri. Doamna inspector general (n.r. - Tania Bogdan șefa ISJ Galați) spune că aceste cursuri nu sunt corecte, că nu s'au cursuri de pregătire, că nu s'au ținut licitația în Inspectorat, că s'ar fi ținut pe la Primărie, că nu s'au acreditate. Cei de la Sanepid (n.r. - Inspecția Sanitară de Stat) au procedat greșit când au venit și i-au zorit pe oameni să-și facă aceste cursuri, obligându-ne astfel să alegem repede o firmă. Pe de altă parte, firma aceasta la care am făcut cursurile ne-a spus că era mai bine să stabilească niște condiții de plată astfel încât banii să fie viraj direct de școală, fără a fi încasați de la oameni”, susține contabilă liceului centrului financiar din Pechea, Victoria Sălceanu. Cum toți de la Pechea sunt în aceeași tonalitate, directoarea liceului din Pechea, Eugenia Drăguș, sare în sprijinul celor afirmate de contabilă ei. „Sanepidul a venit și a spus că este obligatoriu ca acești oameni să facă cursuri de igienă. Tonul pe care au spus-o i-a cam speriat pe oameni care s'au grăbit să facă aceste cursuri. Așa că am

dispus căutarea în regim de urgență a unei firme care să se ocupe de școlirea celor 12 persoane”, ne-a spus Eugenia Drăguș. Fetele de la secretariatul școlii, neștiind mare lucru despre regulile bugetarilor, au pus mâna pe telefon și au început să caute. Când au dat de această firmă, al cărei nume nu-l vom dezvălui pentru că nu poartă decât o mică parte din vină în toată această poveste, au strigat „Evrrika!” și le-au trimis pe cele 12 persoane care aveau nevoie de aceste cursuri la treabă. Cursurile nu s'au ținut în școală, ci la Primărie. Deși recunoaște că știa că trebuie făcută licitație pentru o astfel de treabă, Eugenia Drăguș spune că s'a lăsat pe mâna secretarelor care

lui general Tania Bogdan, cea despre care directoarea de la Liceul din Pechea spunea că refuză sistematic să deconteze aceste cursuri. „De ce refuz să dispun decontarea acestor cursuri de igienă? Pentru că acolo s'a încălcat regulamentul școlar. În primul rând, acolo nu s'a lucrat cu cineva autorizat. Degeaba îmi spunea doamna directoară că firma este autorizată. Eu aștept și acum ca această firmă să vină să-mi aducă dovada că este autorizată. În februarie mi-au promis că vin să-mi aducă autorizația. Nici acum n-au ajuns! Directorii unităților școlare din Pechea trebuia să facă o adresă către Inspectoratul Școlar prin care să ceară acești bani, dar cu o ar-

gumentare solidă, în care să ne explice pentru ce sunt aceste cursuri și modalitatea de alegere a firmei care se va ocupa de instruirea celor care ar urma să se ocupe de cornul și laptele. Doamna directoară de la liceu mi-a trimis o solicitare abia după ce a făcut aceste cursuri. Nu este deloc normal ce a făcut. Noi le-am spus directorilor din școli să aibă mare grijă atunci când cer bani publici, să vină cu argumentații. N-aș vrea să fiu răutăcioasă, dar numai la Pechea s'a întâmplat acest lucru. Până acum! Sper ca oamenii să înțeleagă că totul se face pe selecție de oferte. Supărarea mea cea mai mare este că oamenii de la Pechea n-au știut să ne contacteze înainte de face această boacă. N-aș vrea să fiu răutăcioasă, dar îmi miroase a ceva afaceri personale. Sper să nu fie adevărat, dar dacă se întâmplă acest lucru este grav”, a explicat Tania Bogdan. „Generală” de la Inspectorat este susținută la modul categoric și de sindicate. Constantin Ciosu, secretarul general al Federației Educației Naționale, spune că directorii de școli trebuie să deschidă bine ochii atunci când sunt în situația de a fi obligați să facă anumite lucruri. „Ei trebuie să vadă dacă într-adevăr acele cursuri sunt obligatorii. Apoi să verifice cu mare atenție cine trebuie să plătească aceste cursuri. Un lucru este clar:

atunci când angajatorul obligă angajatul să facă unele cursuri de perfecționare care se plătesc, atunci tot angajatorul trebuie să le suporte. Pe de altă parte, este un abuz să-i ceri omului să se ocupe de lucruri care nu sunt prevăzute în fișa postului. Eu îi sfătuiesc pe oameni să nu mai dea niciun ban din buzunar acolo unde este vorba despre pregătire profesională cerută de angajator. De altfel, astfel de lucruri s'au mai întâmplat în Galați, când anumite persoane din Sanepid au sădit spaimă printre oamenii din învățământ. Oamenii nu trebuie să mai aibă nicio spaimă”, susține secretarul Federației Educației Naționale. Dacă este să ne luăm după spusele lui Constantin Ciosu tragem concluzia că undeva există anumite interese personale, fie ale unor persoane din învățământ, fie ale altora din administrație. Mai ales că umblă vorba că toți cei care s'au ocupat și se ocupă de cornul și laptele sunt trecuți la salariu de merit. Altfel spus, nu este exclus ca unii profesori cu rezultate maxime să fie dați la o parte de la salariile de merit în favoarea acestor oameni care au marele merit că mută câteva sute de litri de lapte sau iaurt dintr-un loc într-altul.

Bogdan Nistor

spun că au găsit cea mai bună ofertă și a ales imediat firma, despre care spune cu mândrie că știe că-i autorizată. Efectul acestei decizii: 12 persoane de la toate cele 4 instituții de învățământ din Pechea au rămas cu buza umflată și cu aproape 100 de lei noi duși pe apa sâmbetei.

„Ne-am făcut treaba”

Cei de la Inspecția Sanitară de Stat (ISS) Galați spun că dascălii de la Pechea fabulează atunci când spun că au fost forțați să respecte legea. „Noi avem mari probleme la Pechea. Colega noastră care a făcut controlul la școlile din comună și-a făcut doar datoria. Nici nu poate fi vorba despre presiuni atunci când în joc este respectarea legii. De altfel, noi ne chinuim acolo de vreo 6 luni să-i determinăm pe oameni să urmeze aceste cursuri. Până la urmă au fost nevoiți să le facă”, afirmă șefa ISS Galați, Mihaela Debita. „Le-au făcut pe banii lor, fără să fie măcar amendați”, spune la rândul ei asistent-inspectorul Carmen Svartz, de la ISS, cea care a fost în control la Pechea în perioada cu pricina. „Eu doar mi-am făcut datoria. Personalul îngrijitor din unitățile din învățământ trebuie să facă aceste cursuri de igienă, mai ales cei care manevrează cornul și laptele. Trebuie să vă spun că eu doar le-am recomandat, nu am făcut niciun fel de presiune. Mai mult decât atât, nu le-am aplicat nicio amendă deși meritau”, a adăugat Carmen Svartz.

„Dacă am deconta, am comite o ilegalitate”

Cum în joc este și Inspectoratul Școlar am sunat imediat la biroul inspectoru-

Ce mai e prin învățământ

Căldură mare, monșeri!

De trei ani, învățământul românesc continuă să rămână în căldurile refacerii. Toate, generate de culoarea galben portocalie. A politiciii și a vremurilor.

Anul 2005

A fost văzut în roz de foarte mulți slujitori ai școlii – culoare generată de entuziasmul cu care se trecuse de la roșu la portocaliu.

Eu însumi eram optimist. Ministrul Miclea a creionat în culori vii o strategie pe termen mediu de modernizare, dezvoltare și descentralizare a învățământului, în care sunt prevăzute măsuri menite să ducă mai departe procesele de construcție în termeni europeni a sistemului de învățământ preuniversitar.

Dintr-o neabăgare de seamă, întregul guvern portocaliu a aprobat această strategie. Dar, punerea ei în practică cerea bani pentru:

- crearea unui sistem de legi, coerent și permisiv, care să facă posibilă aplicarea integrală a principiilor de modernizare a conținutului procesului de învățământ și de administrare și finanțare a școlilor într-un mediu descentralizat;

- generalizarea și finalizarea procesului de implementare în școli a Sistemului Electronic Informatizat (Programul SEI lansat pe vremea roșaticului guvern Năstase);

- reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii școlare;

- pregătirea managerială a directorilor și consilierilor de administrație din școli. De bună-credință, focusul ministrului Miclea a cerut bani de la guvern, dar șeful acestuia i-a stins elanul cu un refuz categoric.

În fața acestui nu și nu, domnul ministru s-a aprins atât de tare încât, fără să mai stingă lumina în cabinet sau să se consulte cu cineva, și-a luat cu el consilierii și secretarele și au luat drumul Feleacului. Nu l-au putut întoarce din drum nici rugămintele fierbinți ale domnului Boc, nici chiar ordinele pline de tandrețe prezidențiale de „la loc comanda” date la cald de Însuși domnul Băsescu.

Nici nu s-a răcit bine scaunul ministerial, că tot din spre Cluj a coborât ardelește și s-a urcat în el, un nou trandafir galben, pe numele lui, Hărdău. Odată cu

domnia sa o altă droaie de consiliere și secretare din Cluj au inundat holurile din fața cabinetului ministerial, care, cum au venit, s-au și tolănit în fotoliile care mobilează holul cel mare, și care, – cu cafele fierbinți în față și cu țigările aprinse în mâini

– acolo au

rămas

până

la ma-

rea schis-

mă poli-

tică a eter-

nei alianțe.

De aici a în-

ceput marea to-

ropeală din învă-

țământ – epoca

portocalie.

În acest moment de

zăpușeală politică, sin-

dicatele reprezentative

din învățământ, perfect

sudate în acțiune și apa-

rent, fără nicio culoare poli-

tică au declanșat o mișcare

grevistă care i-a pus pe jar pe

guvernanti. Spiritele s-au încins

pentru că primul-ministru zicea

„nu și nu”, iar liderii sindical „ba

da, ba da”. Într-o seară de toamnă, a

sărit și domnul Băsescu în plină

ședință de guvern și a pus paie pe foc

spunând că bani sunt dacă chiar ne

topim de dragul învățământului.

Transpirând de frică și necaz, guver-

nanții au cedat. Au cedat un miliard de

euro pentru reabilitări și investiții în

învățământ, dar nu și pentru salarii.

Speranța lor liberală a fost aceea de a

stinge conflictul, dar au reușit să răceas-

că relațiile cu oamenii școlii. Acesta a

fost singurul element răcoros al peri-

oadei de care vorbim degeaba. În rest,

tot căldură mare!

Anul 2006

A început ca toți anii de lungă tranziție postrevoluționară românească, tot cu promisiuni. Că învățământul se va descentraliza, se va dezvolta și moderniza, că toți banii de investiții vor fi cheltuiți la timp și cu folos, că vor fi adoptate noile legi.

Cu asemenea vorbe menite să răcorească spiritele aprinse și gata de gălăgie, iarna și primăvara acestui an erau gata să intre, în liniște, în istorie când, ca din senin, a apărut un nou val de călduri

pentru ministeriabili. Niște ziaristi hoți au montat furtul unor subiecte de examen, c h i a r

Anul 2007

Nu a adus nimic nou și, mai ales, bun pentru învățământ. Promisiunile despre modernizare, dezvoltare și descentralizare, despre un nou cadru legislativ au rămas aceleași. S-au schimbat numai cei care le clamează.

Domnul Hărdău s-a retras în liniște la Cluj să-și petreacă, în liniște, vârsta a treia, iar locul domniei sale a fost luat de mult, mult mai tânărul domn Adomniței, constructor cu nicio oră

petrecută ca dascăl în

școală, dar cu o foarte

scurtă experiență

pe un șantier de

construcții/afaceri

imobiliare

și care se do-

rește a fi un

vrednic urmaș

al lui

Spiru

Haret,

Ange-

les-

cu,

d i n
curtea
minis-
terului.

Presa s-a în-

cins, a aprins

s c a n d a l u l ,

lumea școlii a

început să fiarbă,

primul ministru

s-a făcut foc și pară

și arzând de furie a

destituit-o pe doamna

secretar de stat de lăngă

domnul Hărdău. Aces-

ta n-a zis nimic, dar a adus

în locul doamnei Paloma

un nou secretar de stat, tot

ardelean ca dânsul. Așezat și

numai atât.

Meritul acestuia din urmă este că

nu a ieșit din cabinet pentru ceva

semnificativ pentru învățământ,

decât atunci când a trebuit să plece,

odată cu spargerea prin implozie a

Alianței.

În rest, anul a fost chipurile util pentru

dezvoltarea infrastructurii școlare. Dar

din miliardul de euro repartizat pentru

investiții au fost cheltuiți numai 60% și

aceasta ca urmare a insistenței unor

conducători de școli și mai ales a unor

consilii locale viu colorate în culori cal-

de și foarte sprintene în a cheltui „legal

și în interesul poporului” banii primiți de

la bugetul statului.

Malița și, cu voia dumneavoastră, al lui Andrei Marga.

Și nu ar fi exclus să fie așa. Ca să vă conving, voi cita mai jos câteva propoziții, culese din mesajul actualului ministru al Educației, Cercetării și Tineretului, postat pe site-ul ministerului pe o lungime de 13 rânduri, adresat elevilor și cadrelor didactice, cu prilejul încheierii anului școlar 2006/2007.

„Vreau să vă felicit pe toți, pentru efortul depus în anul școlar recent încheiat”... a fost un an intens și plin de încercări, cu teze unice la clasa a VII-a, testări la clasa a IV-a”...

„Pentru unii din voi va fi o pauză activă cu diferite examene și olimpiade internaționale. Pentru reprezentanții ministerului, vara aceasta va fi una în care vom încerca să finalizăm două proiecte legislative importante, Legea învățământului și Statutul personalului didactic. Dragi elevi, vă rog să aveți grijă de propriile vieți”...

Te-apucă, monșeri, căldurile când, adânc și cu simțire, citești așa ceva.

Așteptăm cu teamă și enorm interes la ce se va întâmpla la toamnă. Va veni scadența cu legile și ele zac în proiect, ne-dezbătute cu cei interesați de ele.

Adică fără dialoguri reale cu directorii de școli și cadrele didactice, cu structurile asociative ale administrațiilor locale, cu sindicatele reprezentative din învățământ, cu reprezentanții ministerului Administrației Publice și mai ales ai ministerului Economiei și Finanțelor Publice, dacă se vrea ca legea să treacă.

Aoleu, monșeri, uitasem ceva foarte important. Îl uitasem tocmai pe domnul Băsescu, președintele care abia așteaptă să dărâne o asemenea lege chiar dacă ea va fi bună, ceea ce nu prea cred pe o asemenea caniculă!

Vine toamna, se apropie iarna, dar, după cum se profilează starea vremurilor, guvernul Tăriceanu nu va scăpa de transpirație. Din dreapta este amenințat cu codul portocaliu de domnul Băsescu iar din stânga

cu codul roșu, pe care oricând l-ar putea declara PSD-ul.

Căldură mare, monșeri! V-o spun eu.

Ilie Dogaru

ADDENDĂ LA UN INTERVIU CU DOAMNA SECRETAR DE STAT ZVETLANA PREOTEASA (pentru a savura textul integral puteți reciti numărul din iunie al revistei noastre)

Prof. Corina Dumitru

Mare și

fierbinte vacanță de vară! Noroc că aici colo mai apare o oază de răcoare: câte un scandal la bac, câte-un raport prezidențial în stil Pinte Haiducul, câte un interviu cu demnitari puși pe treabă acu' în toiul caniculei... Stau la umbra scării blocului (că la altă umbră nu-mi prea permite salariul!) și citesc, că doar bucuria asta nu mi-o poate lua nimeni. Și ca să nu pierd timpul de pomană, citesc de-ale învățământului nostru veșnic reformat și... deformat.

Titlul care-mi atrage atenția: „Trebuie să aducem cadrul didactic în centrul societății” – bineînțeles că brusc mă simt foarte importantă și citesc cu nesăț, să văd cum o să ajung eu „buricul” societății românești. Și cum năravul meu de dascăl nu-mi dă pace, tot citind, apar și nedumeriri, și întrebări, și indignări, și... altele.

În primul rând mă bucur că mai citesc și eu exprimări elevate, de oameni cu

carte și mai ales cu „prințipuri”, să mă mai cizelez și eu odată, că tare anacronică am rămas în vorbă și faptă:

1) „toată lumea se vaită că în construcții noi nu mai avem muncitori iar muncitorii noștri din construcții sunt cei mai buni din Europa, au spart piața (sic!)”;

2) „Dacă noi avem profesori buni și bine remunerați atunci și societatea în anii următori își va ridica nivelul.” (curat ridicare de nivel, coana Zvetlana! după buget...)

3) „Vreau să spun că cei mai înrațiți pe concursuri sunt învățătorii” (ca pitbull-ii, fir-ar ei de învățători! Oare cine i-o bombarda cu atâtea tone de concursuri?!)

4) „Asta m-a făcut să cred că managementul de la inspectoratul școlar este varză.” (Să fie vreo aluzie la faptul că varza se folosește la celebra supă pentru slăbit?, adică o metaforă traductibilă cu „e de slabă calitate”?)

5) „Nu mă interesează să am un inspector PNL care să nu știe ce se întâmplă sub el.” (Acu' depinde de starea în care se află inspectorul când sub el se întâmplă ceva..., da' poate vă dau parternerii de Alianță inspectori mai vigilenți, care chiar știu să aprecieze și să admire ce se întâmplă sub ei).

Și dacă tot am făcut o primă lectură de înțelegere a textului, acu' trec la faza de analiză, să degajez ideile principale și

să văd ce „învățăminte” desprind eu din această lectură.

■ „Eu voi propune să avem o comisie națională de psihologi care să se întrunească în cazurile speciale. Spre exemplu în momentul în care se semnalează că un profesor are un comportament deviant la clasă – avem semnale din toate județele că există cel puțin un astfel de caz – acesta să apară în fața comisiei. Sunt cazuri în care profesori care se aflau chiar sub tratament psihiatric au primit avizul din partea medicului specialist că sunt apti pentru învățământ.”

Problema avizului neuropsihiatric nu e nouă, dar dacă aceste controale s-ar face corect, s-ar putea să avem surprize de proporții. Și până să se întrunească această comisie atunci când profesorii deja încep să facă la fel ca tipul din celebrul clip „cu halatul”, n-ar fi mai bine să se facă o triere profesionistă înainte de începerea anului școlar?

■ „Foarte mulți colegi sunt preocupați de gradația de merit și apoi trebuie să alege după tot felul de diplome de participare la concursuri sau simpozioane. Sunt cazuri în care nici nu participă omul efectiv la aceste simpozioane și totuși primește diplomă. Dacă s-ar opri numai la asta nu ar fi foarte grav”

Nu demult atrăgeam atenția asupra acestor anomalii într-un număr trecut

al revistei și n-am primit nicio reacție din partea celor care decid soarta acestor stimulente financiare. De preocupat, de ce n-ar fi?!; dacă tot „Trebuie să recunoaștem că profesorii noștri sunt plătiți foarte prost”, numai că au învățat repede că dacă vrei această gradație trebuie să alergi după diplome, să falsifici participări la simpozioane și să nu te oprești numai la asta, că tot n-ar fi prea grav, să faci orice, numai muncă la clasă nu!

■ „Nu este posibil să existe diferențe foarte mari între salariul unui profesor sau a unui judecător. Eu înțeleg că judecătorul este cel care împarte dreptatea însă nu pot fi de acord ca un judecător să aibă salariul de nu știu câte ori mai mare ca al unui profesor, pentru că acel om a ajuns judecător datorită unor profesori.”

Uitându-ne cum funcționează justiția în România, profesorii n-ar trebui să fie prea mândri, dac-ar fi să continui raționamentul, cât despre diferențele dintre salariile diferitelor categorii de bugetari, cred că trebuie s-o contrazic vehement pe doamna secretar de stat... orice este posibil când e vorba de bani de la buget!

■ „Eu sunt venită pe acest post politic (se vede – n.m.), dar pe mine mă interesează nu să PNL-izez sistemul de învățământ (în ce-o constă chestia asta,

Doamne?! în invazie de politicieni agramați?! pe mine mă interesează ca sistemul de învățământ să funcționeze pentru ca să se vadă că PNL lucrează pentru societate.”

Eeee, „acilea-șaa” chiar că mă dădu gata, doamna secretar de stat (degeaba)! parcă până mai acu' vreo 17 ani mai era un partid care lucra numai pentru societate și-a lucrat cu atât spor, că rezultatele se văd și în zilele noastre și tare greu le mai suportăm noi profesorii ăia din centrul societății, dar mite ăia de la periferia ei! Și nu se oprește aici. Finalul e apoteotic: „Nu cred că în viitorul apropiat România va face saltul prin care să ne detașăm de politică. Funcțiile de conducere din învățământ – ministru, secretar de stat – trebuie să fie politice pentru a putea aplica strategia Guvernului din care fac parte. De aici în jos rămâne de văzut.” Care strategie dacă guvernele seamănă din ce în ce mai mult cu o adunătură de Agamiți (sic!) Dandanache de le zdrăngăne «clopoței – ling, ling, ling!, monșer, mă înțelegi»? Alo, comisia aia națională de psiho... etc.?

Ce-om vedea de-aici în jos, sunt și eu curioasă... Spuneți-mi voi, că eu, ca profesor d-ăla cu «comportament deviant», m-am obișnuit să țin capul sus și privirea tot înainte! La mai mare, să ne trăiți!

Pionierii

Citesc și eu revista care spune lucrurilor pe nume – fără ghilimele. E mare lucru să ai posibilitatea de a comunica. Într-o lume din ce în ce mai apocaliptică dialogul sau cel puțin monologul e o terapie. Foarte puține lucruri pozitive, optimiste în cele 16 pagini, totuși. Nu că ar fi un reproș. E o constatare. Multe nemulțumiri, multe frustrări, prea multă modestie. Mi-au atras atenția în mod deosebit articolele semnate de dna Corina Dumitru, articole profunde, în cunoștință de cauză, dar și ultima „Urzica” – dureros de adevărată. Subscriu.

Sunt un dascăl tânăr însă format în ultimii ani, binecuvântați, de școală tradițională. De la dascălii mei am luat exemplu, ei mi-au insuflat dragul pentru această profesie. Și îmi doream atunci să țin și eu astfel de ore: liniște perfectă, teme efectuate, lecții învățate, caiete liniate, bănci alinate, fete pieptănate, unghiile tăiate, bluze și cămăși încheiate, fuste nedeocheate, caiete cu greu împrumutate de la generații precedente, examene nenumărate și luate pe învățate, și bineînțeles nelipsitul „Sărut mâna doamnă profesoară!” Dar întrebați-mă: în șapte ani la catedră am ținut astfel de ore? Cu astfel de elevi? Cu o așa atmosferă? Doar câteva, acolo prin anii 1999 - 2000. Și cred că nu doar nouă dascălilor ne e înfiorator de greu! Oamenii nu reușesc să se descurce în zilele noastre europene, formați fiind în comunism: obedienți, liberi între gratii. A fost greu în comunism și ducem greul mai departe. Singura consolare e că suntem pionierii europeanizării României. Noi, greșit formați în comunism*, muncind acum serios la autoperfecționare continuă, trebuie să formăm aceste generații.

Dacă intra-devăr vor patrula elevii pe coridoarele școlii cu mitraliere și lanțuri, noi suntem aceia care trebuie să avem grijă ca gloanțele lor să fie oarbe ori lanțurile suficient de scurte și ușoare. Dacă părinții și jandarmeria le va permite uzul lor noi putem măcar diminua efectul. Deci, să rămânem pe baricade! Dar, mai mult decât sigur, noi ca și

dascăli ne vom lua și responsabilitatea educării părinților într-o lume mai tolerantă, mai comunicativă, mai responsabilă, și pe oboseala și timpul nostru vom iniția parteneriate și proiecte pentru a găsi soluții acestor probleme domestice și de securitate civilă, probleme ce nu țin totuși de fișa postului nostru.

Și am o veste: nu avem salarii cam mici! Avem salarii de cel puțin trei ori mai mici. Stimăți responsabili cu plata (pardon – nemărirea plății) și cu evaluarea dascălilor, noi suntem în clasa de elevi și bodyguard, și pedagog, și profesor de o specialitate (cel mai puțin relevant, din păcate) și mai nou cu toata migrația asta penibilă spre Italia și Spania suntem și părinți cu jumătate de normă. Căci cum să îi dam somnoroșului din ultima bancă 4 pentru că nu știe nimic? Doar e ocupat să își facă de mâncare și curățenie. Cine să îl aibă în grijă? Când să mai învețe? Îi dăm 6 că ne e milă de el. Elevii de 6 vor avea pretenții crescând, deoarece ei știu că știu mai mult decât cel care nu a zis nimic și a luat 6. Și clasa va reacționa. Păi dacă au fost care nu au știut și au luat 6 și 8 de ce să nu citim și noi ceva că luăm 10? Uite-o pe Miss Performanță!

Suntem incolțiți de situații complexe, descurajante, de paradoxuri pedagogice, de conflicte psihologice, de grija zilei de mâine, de îndosarierea propriilor merite, că doar nu va sta cineva să ne analizeze nouă munca și prezențele la perfecționări, centralizate și răs-centralizate și să ne încadreze la o alta grila de salarizare! Nu! Suntem și cerșetori. Deci să ne cerșim în continuare drepturile, sporurile, echivalările și să lăsăm computerele să se odihnească. Sunt prea solicitate ca să mai poată opera un simplu program de culegere de date pentru plata diferențiată.

Prof. Filip Alexandra

*sau poate ca mi-a prins bine școala în comunism, altfel n-aș fi rămas aici să-mi slugăresc patria. Patria care mă iubește și de nivel bun de trai mă ferește.

Federația Educației Naționale și Credit Europe Bank au o ofertă special gândită doar pentru membrii FEN. Nu mai sta pe gânduri, spune-i liderului tău de sindicat să îți facă și ție un CardAvantaj – grup FEN!

Condiții speciale pentru membrii FEN:

- ♦ Zero taxă de emiter;
- ♦ Zero comision anual de administrare;
- ♦ Plata în rate cu 0% DOBÂNDĂ
- ♦ 0,3% bonus pentru fiecare tranzacție efectuată la partenerii Credit Europe Bank
- ♦ În curând, campanii și oferte speciale pentru credite și alte servicii financiare.

Tel. Verde: 0800 800 700
www.card.avantaj.ro

Credit Europe Bank

PĂREREA MEA...

Prioritatea „Zero”

prof. Constantin Ciosu

Trebuie să declar de la început că nu sunt un fan al domnului Traian Băsescu. Pot spune însă că îmi scot pălăria cu reverență în față omului care declară că învățământul este „Prioritatea ZERO”, care manifestă un interes constant pentru sistemul educațional și care dorește, ca după 17 ani de căutări și încercări nereușite, să realizeze o reformă autentică.

Când acest om este președintele României, este cu atât mai bine cu cât are forța morală și instituțională să materializeze adevăruri știute de mulți, rostite de puțini și până acum neasumate de nimeni. Raportul Comisiei pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniul Educației, constituite la inițiativa președintelui, prezintă învățământul așa cum este el în momentul de față, în termeni comparativi cu alte sisteme educaționale, un învățământ care se dovedește calitativ și cantitativ departe de ceea ce declarăm de regulă. Nu înțeleg de ce cele patru mari probleme ale sistemului de învățământ actual, identificate și analizate în diagnoza comisiei, supără atât de mult pe unii, deși nu ni se pare nici firesc și nici rațional să se procedeze așa.

Este învățământul românesc ineficient? Este! Toate evaluările internaționale dovedesc că ne situăm mult sub medie, chiar dacă excelența unor elevi sau cadre didactice ne palsează onorabil la olimpiadele internaționale.

Este învățământul românesc nerelevant? Este! El nu este concordant cu economia și societatea viitorului pentru că el nu este capabil să facă față provocărilor economiei cunoașterii.

Este învățământul românesc inechitabil? Este! El nu asigură șanse egale nici elevilor și nici cadrelor didactice din cauza diferențelor infrastructurii, a dotărilor, a mediului și a condițiilor de muncă.

Este învățământul românesc de slabă calitate? Este! Doar 36% dintre școli sunt conectate la Internet; 82 % din clădirile școlare au peste 50 de ani vechime; din mii de școli lipsesc facilitățile de bază – apă curentă și grupurile sanitare; resursa umană, din cauza neatractivității salarizării este îmbătrânită; programele școlare sunt supraîncărcate cu informații reziduale; managementul unităților școlare este politizat excesiv, împiedicându-se astfel acumularea de „Know-how” și formarea managerilor profesioniști.

Aceste atribute nu sunt generalizatoare. Ele există și coboară valoarea învățământului românesc sub media europeană. Propagând actuala situație avem toate șansele ca în curând să vorbim despre câteva insule de excelență răsărite într-un ocean de mediocritate.

Pe cine supără realitățile acestui raport? În primul rând pe ministrul Educației, Cristian Adomniței, care „descoperă” că diagnoza ar face parte dintr-o analiză mai vastă și mai veche, realizată de un grup de experți din care au făcut parte și unii membri ai Comisiei Prezidențiale. Domnule ministru dacă ați știut de acest raport de ce l-ați ținut sub cheie de la investitura dumneavoastră și până acum? Credeți cumva că putem cosmetiza la nesfârșit realitatea ținând gura sub preș?

Raporul a mai supărat câțiva gargaragii de profesie aflați întâmplător pe post de lideri de opinie, care își transformă instantaneu uimirea în revoltă, atunci când îi auzi, persoane care dovedesc permant că remineșcențele educației comuniste le-au pătruns până în măduva oaselor. Ei nu recunosc nimic din ceea ce se întâmplă în jurul lor, iar cei care au curajul să spună adevărul sunt catalogați ca dușmani ai învățământului. Uzând de o demagogie agresivă, ei declară permanent că sunt adepții reformei, dar cu o singură condiție: să nu se schimbe nimic. Cultura lor educațională nu le va permite niciodată să-și verbalizeze proiecțiile și să facă un pas spre viitor. Cred că într-o oarecare măsură realitățile raportului îi pot deranja și pe cei „culcușiți” în învățământ, pe cei pentru care sistemul educațional este o activitate de rutină și nu o vocație.

De ce era necesar acest raport? În primul rând pentru că el ne prezintă o stare care trebuie să se constituie într-un referențial de la care să plecăm. În al doilea rând pentru că știind realitatea și jelul pe care ni-l propunem, putem alege între aceste limite căile optime de urmat. În al treilea rând cred că raportul trebuie să trezească dorința motivantă de a putea spune în cel mai scurt timp că suntem printre cei mai performanți, pentru că potențialul învățământului românesc, prin resursa umană de care dispune, nu este valorificat la un nivel suficient.

Păreră mea.

Potrivit Raportului Comisiei Prezidențiale, Învățământul este ineficient, nerelevant, inechitabil și de slabă calitate

Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniile Educației și Cercetării din România a scos la iveală mai multe probleme din învățământ despre care se știa doar în linii mari. Cu toate că sunt voci care spun că sunt lucruri neadevurate în această cercetare, multe din punctele prezentate în acest raport s-au regăsit de-a rândul anilor și în lucrările instituțiilor de științe ale Educației dar și în cercetările unor ONG-uri. Bun sau rău, acest raport crează premisele unei adevărate dezbateri pe tema școlii românești, discuții care pot duce la o nouă strategie pentru următorii 20 de ani.

Raportul a fost prezentat într-o dezbateră publică la care au fost prezenți rectori, sindicaliști, inspectori generali, directori și alte personalități care au într-un fel sau altul legătură cu învățământul. În cadrul Dezbaterilor, președintele Traian Băsescu a declarat că demersul nu trebuie politizat și trebuie evitată tentația de a „politiza matematica”. Băsescu a afirmat că trebuie pus accent și pe pregătirea continuă a forței de muncă și a garantat că președinția va fi o gazdă bună pentru comisia care-și va continua activitatea cu cea de-a doua etapă – aceea de a elabora acte formative, metodologii, care să susțină concluziile raportului Comisiei de la Cotroceni despre starea educației și a cercetării în România. Președintele a făcut un apel la elaborarea unor strategii care să asigure competitivitatea pe piața muncii și a afirmat că se tinde spre o societate a cărei principală resursă nu va mai fi energia, ci cunoașterea.

În cadrul discuțiilor membrii comisiei au prezentat câteva puncte din acord și au spus că sistemul de învățământ este ineficient făcând comparație cu celelalte țări din Uniunea Europeană pe baza unor rezultate la evaluările internaționale. Astfel, potrivit acestora, performanțele obținute de elevii din România la principalele evaluări internaționale: PISA, TIMSS și PIRLS, cu excepția rezultatelor la lectură ale copiilor din clasa a IV-a (PIRLS - 2001), se află mult sub media internațională.

„Mult mai îngrijorător este însă faptul că performanțele înregistrate de elevii noștri sunt semnificativ mai slabe decât cele ale elevilor din țările vecine, recent intrate în UE, care au aproximativ aceleași condiții social-economice ca România. Aceste performanțe ne arată că trebuie să punem capăt iluziei că avem un sistem performant, invocând reușitele la olimpiadele internaționale. Rezultatele olimpicilor noștri sunt prea puțin relevante pentru sistem: ele reflectă excelența lor personală și a câtorva profesori care îi pregătesc, nicidecum starea sistemului”, se arată în raport.

În ceea ce privește nerelevanța sistemului, autorii lucrării arată că învățământul românesc nu pregătește pentru viitor. „Toate analizele actuale arată că viitorul va fi dominat de economiile și societățile bazate pe cunoaștere. În acest context, prin Agenda Lisabona, UE a stabilit 5 indicatori care arată măsura în care o țară și Uniunea, în ansamblul ei, sunt capabile să facă față provocărilor economiei cunoașterii. Din analiza datelor rezultă o concluzie clară: actualul sistem de educație nu este capabil să asigure României o poziție competitivă în economia cunoașterii.

Profesorii care au făcut raportul mai arată că sistemul educațional este inechitabil. „În România, în ciuda intervențiilor de până acum, se mențin inechități flagrante. Apartenența la mediul rural se asociază cu dezavantaje majore: actualmente numai 24,54% dintre elevii din mediul rural ajung să urmeze

liceul. Proportia elevilor din mediul rural care obțin rezultate slabe la limba română, matematică și științe este de 2-6 ori mai mare decât a celor din mediul urban; proporția celor care obțin rezultate foarte bune la aceleași discipline este de 2-3 ori mai mică! Grupurile vulnerabile continuă să fie, în mare măsură, dezavantajate educațional”, se precizează în raport.

De asemenea, membrii comisiei prezidențiale arată că din cauza infrastructurii și din cauza resurselor foarte puține sistemul de învățământ este de o slabă calitate. „Majoritatea școlilor din România au o arhitectură care corespunde unei concepții despre școală de la finele secolului al XIX-lea, nu de la începutul secolului al XXI-lea. Peste 82% din totalul clădirilor școlare sunt construite înainte de 1970, uneori chiar cu mult mai mult timp în urmă, ceea ce face ca starea și dotarea lor să nu mai corespundă standardelor actuale de pregătire. Din mii de școli lipsesc facilitățile de bază (apă curentă, WC etc.), iar dotarea materială este precară. Doar 36% dintre școli sunt conectate la internet, majoritatea covârșitoare fiind formată din liceele din mediul urban. Resursa umană îmbătrânește îngrijorător (media de vârstă a personalului didactic este de 40 de ani la femei și de 44 de ani la bărbați), iar calitatea prestației este, în general, slabă. Doar 18% din personalul didactic a urmat un curs de pregătire pentru utilizarea tehnologiei informației în predare. Inerția sistemului este uriașă”, spun autorii raportului.

Nici învățământul superior nu a scapat de critici. „În învățământul superior și în cercetare, câteva insule de excelență sunt scufundate într-o mare de mediocritate. Niciuna dintre universitățile noastre nu se află în topul celor 500 de universități din lume conform clasamentului Shanghai și chiar cele mai performante dintre ele ar trebui să-și sporească producția științifică de 7-8 ori ca să aspire la un astfel de statut”, arată membrii comisiei prezidențiale.

Dragoș Neacșu

Performanțele elevilor din România la evaluările internaționale (2003)

Tip evaluare	PISA			TIMSS		PIRLS
	Lectură	Matematică	Științe	Matematică	Științe	
ROMÂNIA	428	426	441	45	48	512
Media Internațională	500	500	500	48	52	500
Bulgaria	430	-		45	57	550
Ungaria	480	488	496	57	62	543

Notă: PISA. Programul Internațional OECD de Evaluare a Elevilor. România ocupă poziția 34 din cele 42 de țări participante. TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study) evaluează performanțele elevilor de clasa a VIII-a la matematică și științe. PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study) evaluează performanțele de citire/lectură ale copiilor din clasa a IV-a.

Ratorul comisiei prezidențiale arată că fără o investiție majoră în resursa umană orice reformă este egală cu 0. Creșterea substanțială a salarizării corelată cu creșterea pretențiilor față de prestația didactică este primordială pentru a putea ajunge la un învățământ de calitate.

Profesorii care au participat la elaborarea raportului spun că analiza resurselor umane implicate în sistemul de învățământ preuniversitar relevă un tablou sumbru. Sistemul de salarizare foarte prost (în 2005, un profesor nou intrat în sistem avea 58,2% din salariul mediu brut pe economie și ajungea să-l depășească abia după obținerea gradului II și 40 de ani de muncă) și scăderea prestigiului social al cadrului didactic au redus dramatic interesul pentru cariera didactică. Declinul demografic va determina apariția unui surplus de 50.000 de profesori, 80% dintre ei înregistrându-se în învățământul gimnazial și liceal. Universitățile oferă o foarte slabă pregătire inițială pentru cariera didactică, iar pregătirea continuă este superficială. Membrii comisiei spun că pentru a avea o resursă umană de calitate în educație, următoarele măsuri sunt necesare și urgente:

1. Creșterea substanțială a salarizării corelată cu creșterea pretențiilor față de prestația didactică. Așa cum relevă un studiu al Băncii Mondiale, salariul mediu al unui profesor în țările OECD este de 1,31 din PIB/locuitor pe când în România este de doar 0,95 din PIB/locuitor. O creștere de 0,36 unități de PIB/locuitor este urgentă, dacă dorim să atragem resurse umane de calitate pentru cariera didactică și să avem performanțe cel puțin la nivelul mediei OECD. Altfel, cariera didactică va deveni o opțiune reziduală: decid să devină profesori doar cei care nu au o altă opțiune mai bună. Salarii mai mari înseamnă însă și muncă mai multă. Acum avem cel mai scurt an școlar din UE și cele mai puține ore de predare! Așadar, creșterea salariilor trebuie condiționată de creșterea cantității și calității prestației didactice.

2. Creșterea calității formării inițiale și continue. Statul trebuie să impună standarde riguroase pentru cariera didactică. Menționăm câteva pe care le socotim foarte importante. Pot urma cursuri de formare în cariera didactică doar studenții integraliști; pot accede la definiti-

vat doar cei care au media de licență minimum 7. Vor putea deveni profesori

Reforma politicilor de resurse umane în viziunea Președinției

cu gradul II sau I doar cei care vor avea cel puțin masterat didactic. Cariera didactică nu se va încheia cu gradul I, ci vor fi identificate noi grade de excelență. Ministerul Educației va stabili Standarde riguroase pentru furnizorii de formare inițială și continuă. El se va comporta ca principalul finanțator al cursurilor de formare și ca principalul angajator al absolvenților acestor cursuri, ca atare va finanța doar acele cursuri și acele instituții care respectă cerințele de calitate.

3. Profesionalizarea carierei manageriale în învățământul preuniversitar. Vor putea deveni manageri de școli sau inspecții doar cei care vor avea un masterat în managementul unităților școlare. Managementul educațional va deveni o carieră, nu o funcție temporară ocupată de un profesor.

O altă ierarhie didactică în universitar

În ceea ce privește învățământul universitar, Raportul arată că trebuie uniformizate politicile de resurse umane. Procedurile de angajare și promovare a ca-

drelor didactice sunt reglementate strict și uniform de Statutul personalului didactic, care intervine brutal în politicile de resurse umane din interiorul universităților. În plus, pentru posturile de conferențiar, profesor, profesor-conducător de doctorat, criteriile sunt unice (pe domenii) la nivel național și acordate în baza evaluării CNATDCU. Odată îndeplinite aceste criterii (care nu avantajează pe cei foarte buni, ci reprezintă compromisuri „în jos” între membrii comisiilor de evaluare), un profesor cu performanțe deosebite are aceeași legitimitate și valoare ca și unul mediu sau mediocru.

Resursele umane sunt primul factor în excelența unei universități. Fără resurse umane de calitate, viziunea strategică a top-managementului sau baza materială a unei universități nu valorează nimic. Politicile de resurse umane promovate la nivel de sistem și la nivel de instituții de învățământ superior sunt nesatisfăcătoare și vetuste. Conducerile universităților sunt primele responsabile de deteriorarea masivă a resurselor umane din universități, în condițiile în

care, după 1989, universitățile au avut posibilitatea să-și selecteze resurse umane de cea mai bună calitate, fără niciun fel de intervenție din partea vreunui factor politic sau a ministerului. Cu excepția unor insule izolate de excelență, datorate mai degrabă meritelor personale decât politicilor instituționale, calitatea personalului de predare și cercetare din universități este la un nivel foarte scăzut. Nepotismul, clonarea imposturii pe criterii de „gașcă”, corupția sunt fenomene comune în universitățile românești.

În viziunea autorilor, principalele măsuri menite să optimizeze utilizarea resurselor umane sunt următoarele:

1) Autonomie universitară completă în definirea normei didactice și de cercetare. În acest fel, universitățile care se vor orienta spre cercetare vor defini norma cu mai puține ore de predare și mai multe de cercetare; dimpotrivă, cele orientate spre educație vor tinde spre o definire a normei mai degrabă prin sarcinile de predare. Nu vom mai avea norme definite uniform, ci în funcție de misiunea asumată a universităților.

2) Întărirea intrării în sistem (triplarea suportului financiar pentru doctoranzi, post-doctoranzi și cercetătorii debutanți astfel încât tinerii să fie motivați să urmeze cariera de cercetare).

3) Dublarea burselor studenților care studiază în domeniile științe și tehnologie.

4) Simplificarea ierarhiei didactice (trei grade didactice – cu eliminarea poziției de lector sau șef de lucrări), înlăturarea oricărui criterii de vechime privind pozițiile didactice și autonomia universităților de a-și negocia pachetul financiar cu angajatul.

5) Desființarea CNATDCU, autonomie și responsabilizarea totală a universităților pentru politica de recrutare și promovare a resurselor umane.

6) Portabilitatea granturilor. Aplicarea la competițiile pentru granturi se va face direct de către cercetător, în baza libertății academice, aprobarea universității rezumându-se la angajamentul ofertei de facilități pentru cercetător. Grantul revine cercetătorului, iar acesta îl gestionează în conformitate cu legislația în vigoare (finanțare centrată pe cercetător, nu pe instituție). Transferul sau mutarea cercetătorului la o altă universitate înseamnă automat și mutarea/transferea grantului la universitatea respectivă. Centrarea granturilor pe cercetător și portabilitatea lor va spori puterea de negociere a cercetătorilor și va constitui un factor important de dezvoltare și inovare instituțională. Rectorii vor fi obligați să asculte și să respecte punctul de vedere al celor mai buni cercetători pe care îi are universitatea.

7) Instituirea unui cod de deontologie profesională care să ofere o bază pentru identificarea, analiza și sancționarea conflictelor de interese, incompatibilităților, precum și a altor abateri de la normativitatea morală academică.

Soluțiile comisiei prezidențiale

Autorii raportului spun că în educație, schimbările structurale necesită timp și angajamente care depășesc orizontul unui ciclu electoral sau durata de viață a unui guvern. „Dacă vrem cu adevărat o schimbare profundă, atunci este esențială realizarea unui memorandum pentru un pact național pentru educație și cercetare, un angajament al tuturor forțelor responsabile, din cadrul societății politice și civile, care consideră că viitorul României, competitivitatea și prosperitatea ei depind, într-o economie a cunoașterii, mai mult decât oricând, de schimbarea structurală a sistemului de educație. Din 1990 până în prezent, orice început de reformă a fost suprimat de alt început de reformă a următorului ministru al educației. Sistemul a acumulat tensiuni inutile

care s-au repercutat profund negativ asupra elevilor și părinților; însăși ideea de reformă s-a compromis. Trebuie să punem capăt acestor abordări partizane și neproductive printr-un pact național pentru educație care, raliind toate forțele responsabile, să stabilească principalele măsuri de restructurare a sistemului educațional și agenda implementării lor, indiferent de cine se va afla la putere sau în opoziție. Nu e nevoie de o repetare a retoricii de tipul «educația e o prioritate națională». Am ajuns în stadiul acțiunilor consecvente, concertate și energice. A nu acționa în regim de urgență și cu măsuri constructive de anvergură înseamnă a ne condamna la rămânere în urmă din ce în ce mai greu recuperabile”, se precizează în raport.

O nouă organizare a ciclurilor de învățământ

Potrivit membrilor comisiei Prezidențiale, Actuala structură are deficiențe majore: a) desconsideră educația timpurie; b) fragmentează învățământul obligatoriu de 10 ani printr-un examen național inutil, după 8 ani, când, de fapt, acest examen trebuia să fie plasat la finele învățământului obligatoriu și să fie un examen de certificare, nu de selecție; c) propune o rută de profesionalizare (= SAM) prea timpurie, neatractivă și nejustificată de dinamica pieței muncii, la care selecția se face prin eșec, nu prin performanțe sau vocație; d) nu e compatibilizată cu procesul Bologna, care s-a implementat în învățământul superior din 2005, și cu cadrul european al calificărilor (EQF), care stă la baza mobilității muncii în Uniunea Europeană. Mai dramatic decât orice alt efect, actuala structură a determinat, în foarte mare măsură situația României pe ultimul loc în Europa în privința participării la o formă de educație a tinerilor de 15-24 de ani. Doar 41,9% dintre acești tineri participă la vreo formă de învățământ (față de 64,5% - Lituania, 63,4% - Polonia, 62,7% - Slovenia), ceea ce are consecințe catastrofale asupra nivelului de pregătire a forței de muncă.

În mod predominant, forța noastră de muncă este calificată pentru ocupații rutiniere cu nivel scăzut de calificare, în decalaj față de solicitările unei economii bazate pe cunoaștere; prea mulți români se vor confrunta cu riscul de a ocupa cele mai prost remunerate și cele mai nesolicitate ocupații. Pentru a ieși din această stare, cu efecte dramatice pentru copiii noștri în viitorul apropiat, este nevoie de promovarea unei noi structuri a ciclurilor de studii din învățământul preuniversitar. Noua structură vizată de comisie compatibilizează nivelurile învățământului preuniversitar cu cadrul european al calificărilor și reorganizarea învățământului superior conform procesului Bologna. Astfel, Statul va asigura un învățământ generalizat și gratuit timp de

13 ani, de la clasa pregătitoare, până la sfârșitul liceului. Accesul în învățământul liceal e garantat pentru toți cei care doresc, în condițiile în care UE estimează că din 2010 doar 15% dintre noile ocupații vor solicita doar absolvirea unei forme de învățământ obligatoriu. Învățământul obligatoriu se păstrează la 10 ani [clasa pregătitoare (1) + învățământ primar (4) + învățământ gimnazial (5)] și se organizează în același tip de unitate de învățământ. Școlarizarea obligatorie se încheie la 16 ani, vârstă la care tinerii pot intra pe piața muncii, conform legislației în vigoare. Se desființează școala de arte și meserii și se promovează trei tipuri de licee: teoretic, tehnologic și vocațional, iar statul își asumă, în strânsă cooperare cu familia, toate responsabilitățile în realizarea educației timpurii. La finalul ciclului primar și al învățământului obligatoriu, elevii vor fi evaluați la nivel național. Funcția acestor evaluări este de a diagnostica eficiența și calitatea sistemului de învățământ, nu de a face selecția elevilor (nu vor exista admiși sau respinși, ci un anumit punctaj care să semnifice măsura în care elevul a dobândit competențele unui nivel de școlarizare). Absolventul de învățământ obligatoriu va primi o diplomă și un supliment la diplomă care să specifice competențele pe care le posedă și nivelul lor de realizare. În baza unor standarde naționale riguroase de asigurare a calității, liceele vor dobândi autonomie în stabilirea numărului de locuri și a procedurilor de admitere. Statul va controla respectarea standardelor de calitate și va finanța integral costurile școlarizării tuturor elevilor admiși la liceu. Liceele de calitate vor atrage mai mulți elevi, deci mai mulți bani, după principiul: finanțarea urmează elevul. Se creează mecanismul prin care banul public se alocă acolo unde este calitate și se induce o competiție benefică între licee. Examenul de bacalaureat va verifica gradul de dezvoltare a competențelor cheie și specifice (pe profiluri de licee).

În raportul Comisiei Prezidențiale se arată că la ora actuală curriculumul este perceput de toți actorii implicați (elevi, profesori, părinți) ca fiind supraîncărcat și cu relevanță scăzută pentru viața de adult și pentru piața muncii. Oferta de informații prevalează față de dezvoltarea de competențe pentru rezolvarea de probleme. Nu este clar nici pentru părinți, nici pentru profesori ce vrem să știe copiii atunci când vor ieși din școală sau dintr-un ciclu de învățare. Un curriculum neclar a condus la manuale proaste, predare fără orizont formativ și evaluare extrem de deficitară. Elevii prețuiesc tot mai puțin o școală izolată de

cația permanentă și a altor documente relevante considerăm că următoarele opt competențe cheie trebuie să devină ținte ale școlarizării:

1. Competențe de comunicare în limba maternă și în două limbi de circulație internațională;
2. Competențe fundamentale de matematică, științe și tehnologie;
3. Competențe digitale (de utilizare a tehnologiei informației pentru cunoaștere și rezolvarea problemelor);
4. Competențe axiologice sau de valorizare (necesare pentru participarea activă și responsabilă la viața socială);

Un nou curriculum

modul în care se produce și se livrează astăzi cunoașterea. Avem un curriculum cu fața spre trecut, nu spre viitor. Autorii spun că dezvoltarea curriculară necesită în prezent un nou cadru de referință. „Primul principiu al acestui cadru este centrarea pe competențe cheie, adică pe acea combinație specifică de cunoștințe, abilități și atitudini adecvate contextului de care are nevoie

5. Competențe pentru managementul vieții personale și al evoluției în carieră;

6. Competențe antreprenoriale;
7. Competențe de expresie culturală;
8. Competențe de a învăța pe tot parcursul vieții.

Odată asumat sistemul competențelor cheie, poate introduce maximă coerență în sistemul învățământ. Curriculumul va fi derivat din acele

fiecare individ pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru cetățenia activă, pentru incluziunea socială și pentru angajarea pe piața muncii. Școala trebuie să ofere competențe, nu doar informații. Așa cum nu poți stabili un traseu până nu definești clar punctul unde trebuie să ajungi, tot la fel nu poți stabili un curriculum (=un traseu de formare) fără să stabilești clar competențele cheie ce trebuie formate. O dezbateră națională este necesară pentru a ne asuma competențele cheie care vor ghida educația copiilor și ea trebuie să înceapă neîntârziat. Din analiza cadrului european al competențelor cheie pentru edu-

competențe, manualele vor fi evaluate în funcție de capacitatea lor de a promova aceste competențe, predarea profesorilor - de măsura în care le dezvoltă, iar elevii - în funcție de măsura care au dobândit competențele menționate. Fiecare disciplină și proiectele interdisciplinare vor fi judecate nu prin cantitatea de informații pe care o transmit, ci prin contribuția la formarea competențelor menționate. Al doilea principiu al reformei curriculare este flexibilitatea. Flexibilitatea se referă la împunerea școlii și a profesorilor de a decide ce dis-

Taboul 3. Noua structură a ciclurilor de învățământ (1+4+5+3+ ciclurile Bologna) - descriere sintetică.

Vârsta minimă de acces	Clasa	Niveluri EQF	Nivelul de învățământ	Cicluri curriculare
		8	Doctorat	Doctorat
		7	Masterat (120-60 credite)	Masterat
		6	Licență (180-240 credite)	Licență
		5	Ciclu scurt/120 credite	Ciclu scurt/120 credite
18/19	XII/XIII	4	Învățământ liceal (teoretic, tehnologic, vocațional)	Ciclu curricular Observare și orientare
17	XI			
16	X			
15	IX			
14	VIII	3	Învățământ gimnazial	Ciclu curricular Dezvoltare
13	VII			
12	VI			
11	V			
10	IV	2	Învățământ primar	Ciclu curricular Achiziții fundamentale
9	III			
8	II			
7	I			
5-6	CP	CP	CP	
0-5	Educația timpurie (creșe, grădinițe, programe de suport pentru părinți, evaluare și intervenție timpurie)			Prerechizitele școlarizării

Notă: Se poate concepe prelungirea cu un an a liceului tehnologic în condițiile în care el se finalizează nu numai cu o diplomă de bacalaureat, ci și cu un certificat de calificare. Nivelurile EQF sunt nivelurile din Cadrul European al Calificărilor. CP= clasă pregătitoare. Acordarea de credite pentru doctorat este opțională.

pentru ieșirea din criză

Educația timpurie – bun public

Statul a subevaluat și marginalizat sistematic cea mai importantă perioadă a educației: educația timpurie, adică totalitatea activităților educative pe perioada 0-6/7 ani. O calitate bună a educației timpurii favorizează valorificarea optimă a oportunităților de învățare create mai târziu. deprinderile și cunoștințele dobândite devreme favorizează dezvoltarea altor cunoștințe și deprinderi. Dimpotrivă, deficiențele neremediate la această vârstă produc, mai târziu, deficiențe și mai mari, oportunități de învățare ratate sau mai slab valorificate. Investiția în educația timpurie este cea mai rentabilă investiție din educație, cu beneficiile individuale și sociale cele mai mari și cu costurile de oportunitate cele mai reduse. Actualmente statul consideră că nu are nici o îndatorire privind educația copiilor până la 3 ani. Puținele creșe care au mai rămas sunt reglementate de decizii din 1970 ale Ministerului Sănătății și sunt concepute doar ca instituții care trebuie să asigure hrană și îngrijire, nu și educație. intervenția timpurie pentru prevenirea sau corectarea unor deficiențe este aproape inexistentă. Grupurile dezavantajate nu fac obiectul niciunui program național. Educația timpurie a fost segmentul ocolit de reformă din 1990 până în prezent.

Membrii comisiei spun că statul trebuie să întreprindă de urgență următoarele măsuri:

1. Educația timpurie se declară bun public. Ea produce, conform cercetărilor actuale, externalități cu impact social masiv: reduce rata abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii, reduce delinvența, duce la creșterea șanselor pentru un status socio-economic mai bun, ridică starea de sănătate a populației. În consecință, statul trebuie să acopere toate (sau majoritatea) costurilor legate de educația timpurie. În plan personal, primii ani de viață sunt cei mai propice pentru asimilarea

instrumentelor de bază ale inteligenței și caracterului: limbaje naturale, cunoștințe și deprinderi fundamentale ale unei vieți civilizate și reflexive, norme și criterii de raportare la propriul sine și la altul, de trecere de la heteronomie la autonomie și relaționare socială. Familia, instituțiile publice și congenerii trebuie să-și asume responsabilități convergente și să contribuie prin educația timpurie la dezvoltarea personală a fiecărui copil.

2. E imperios necesară stabilirea responsabilității unui minister sau a unei agenții naționale, pentru implementarea și coordonarea tuturor programelor de educație timpurie. Actualmente, creșele se află în subordinea Ministerului Sănătății, grădinițele depind de Ministerul Educației și Cercetării, subordonarea financiară fiind îndreptată către autoritățile locale. Nu există nici o coordonare între factorii implicați. Agenția sau ministerul responsabil va asigura coordonarea factorilor locali și a celor centrali implicați în educația timpurie. La nivel central trebuie păstrate deciziile privitoare la standardele de calitate și rezultatele învățării.

3. Instituțiile responsabile cu educația pe perioada 0-3 ani trebuie să aibă explicit o misiune educativă. Educația și intervenția timpurii sunt esențiale. Actualmente, creșele sau alte instituții implicate consideră că scopul lor se rezumă la a asigura protecție și o bună stare de sănătate copiilor. Nu există nici un cadru curricular, nici un reper educațional stabilit, iar structura și calificarea personalului acoperă doar nevoile de sănătate și de protecție.

4. Toate instituțiile implicate în educația timpurie (inclusiv creșele) trebuie supuse procesului de acreditare și asigurare a calității după criteriile educaționale.

5. Parteneriatul public-privat trebuie puternic încurajat în ofertarea de servicii pentru educația timpurie. Statul va acorda vouchere (demand-based financing)

pentru educația timpurie pe care copiii, prin intermediul familiei sau al tutorelui autorizat, le pot utiliza la toate instituțiile de educație timpurie acreditate, indiferent că sunt publice sau private. În acest fel, vor fi stimulate și firmele private să se implice în educație timpurie, în baza unor standarde și criterii de calitate.

6. Instituțiile furnizoare de educație timpurie își vor realiza activitățile atât în cadrul instituției, cât și în comunitate, inclusiv educația părinților.

7. Grupa pregătitoare devine clasă pregătitoare și intră în regimul învățământului obligatoriu. Ea are funcția de a pregăti copilul pentru cerințele mediului școlar și de a contribui la realizarea echității și a egalității de șanse în educație.

8. Trebuie dezvoltate programe de studii universitare pentru pregătirea personalului didactic pentru copiii între 0-3 ani. În prezent, nicio universitate nu oferă un astfel de program. E nevoie de manageri profesioniști în educația timpurie, altfel orice reformă se blochează.

9. Între cele două paradigme pedagogice moderne privind educația timpurie – paradigma pedagogiei sociale și paradigma pregătirii pentru școală (school readiness) – se recomandă opțiunea pentru cea din urmă.

10. Trebuie elaborat un sistem unitar de criterii și indicatori, precum și o procedură riguroasă de colectare a datelor, astfel încât sistemul educației timpurii să fie transparent, iar măsurile de corectare să fie optimizate. Nu se pot realiza o educație performantă, o dezvoltare personală armonioasă, un climat social civilizată și o cultură națională bogată și competitivă în absența acelei educații timpurii care să cuprindă toți copiii în instituții responsabile și competente, finanțate adecvat de către stat. Investiția în educația timpurie este concepută și de UE ca măsură prioritară pentru creșterea eficienței și echității sistemelor de educație.

pline și, în interiorul disciplinelor, ce conținuturi vor fi oferite elevilor. Curriculumul național obligatoriu va stabili doar în proporție de 70-80% ce discipline (iar în interiorul disciplinelor – ce lecții) trebuie predate. Școala și profesorul vor decide pentru 20-30% din activitățile de predare: vor preda și alte discipline, vor extinde numărul de lecții la o anumită disciplină sau vor opta pentru consolidarea cunoștințelor și deprinderilor deja dobândite. Oferta școlară se va apropia mult mai mult de nevoile elevilor și ale comunității, iar școlile se vor putea diferenția prin oferta făcută elevilor. Se pun astfel bazele concurenței edu-

n flexibil

caționale, a poziționării fiecărei școli pe piața de servicii educaționale. O ofertă competitivă va satisface o cerere mai mare, va atrage mai mulți elevi și, deci, mai multe resurse, banii publici urmând opțiunile elevilor.

Al treilea principiu al reformei curriculare se referă la oameni. Orice reformă curriculară care nu pregătește resurse umane (profesorii și directorii) pentru susținerea ei se oprește la poarta școlii. Reforma curriculară necesită, așadar, o masivă și urgentă formare a cadrelor didactice și a directorilor de școli. Ca să nu rămână înțepenii în vechile rutine, profesorii au nevoie de ghiduri pentru operaționalizarea competențelor în cadrul disciplinei lor, pentru predarea și evaluarea lor adecvată. Degeaba centrăm curriculumul pe competențe dacă profesorii nu vor ști cum să le implementeze în activitatea lor zilnică de predare, învățare și evaluare. Directorii și profesorii vor avea nevoie de instrumente pentru analiza nevoilor de învățare (ale elevilor și ale comunității locale) și de construcție a ofertei curriculare proprii.

Al patrulea principiu se referă la digitalizarea curriculumului. Trebuie să recunoaștem că tehnologiile digitale multimedia au schimbat fundamental modul în care mintea operează cu informația. Performanța depinde mult mai mult de capacitatea de a utiliza instrumentele de cunoaștere decât de activitatea cognitivă internă. Conținuturile curriculare trebuie concepute astfel încât să corespundă noilor atitudini și strategii mintale ale elevilor care trăiesc cotidian într-un univers multimedia și digitalizat.

Ministerul Educației trebuie să creeze o Bibliotecă Virtuală multimedia care să acopere integral conținuturile care se predau elevilor și resursele de învățare necesare. Ea trebuie să fie cu acces liber și nelimitat pentru profesori și elevi, oriunde s-ar afla ei și în orice moment. Prin exploatarea acestor resurse, toți își vor construi predarea sau învățarea adecvată nevoilor proprii. Toți vor putea să predea sau să învețe fără să se mai simtă limitați de resursele bibliotecilor școlare sau de manualele disponibile.

Descentralizarea – singura soluție pentru creșterea calității

Despre descentralizarea sistemului de învățământ se vorbește de aproape 10 ani. Cu toate acestea, nici un ministru nu a dorit să-și asume o astfel de decizie fiind speriați de criticile care ar putea urma. Actualul guvern a făcut și o strategie de descentralizare pe hârtie iar Ministerul Educației se chinuie de câțiva ani să implementeze un sistem pilot care însă nu prea funcționează și nu produce rezultate. Subiectul descentralizării a fost prins și în raportul Președinției iar autorii vin și cu soluții pentru ca descentralizarea să funcționeze.

Comisia Prezidențială care a realizat raportul spune că sistemul de învățământ preuniversitar continuă să fie supracentralizat, aproape ca în vremea socialismului multilateral dezvoltat. Unitățile de învățământ nu au nicio competență în construcția propriului buget și nicio flexibilitate în execuția lui. Alocarea bugetului din așa numitele „cote defalcate din TVA” se face total ne-transparent de către Ministerul Finanțelor Publice, pentru acoperirea costurilor, nu pentru atingerea unor ținte educaționale clare. Curriculumul la dispoziția școlii este cvasi-inexistent, iar flexibilitatea curriculumului disciplinelor – nulă. Școlile nu-și pot angaja propriul personal și nu-l pot concedia, chiar dacă este neperformant. Până și numirea unui director de școală se face printr-o decizie a Ministrului Educației. Școlile nu au niciun contract de performanță cu comunitățile care le finanțează și în fața cărora ar trebui să dea socoteală. Unitățile școlare își limitează misiunea la a-i învăța pe copiii comunității și nu se implică deloc în educația adulților, ca și cum nu am trăi într-o perioadă istorică în care învățarea permanentă face diferența.

Activitatea școlii se limitează la orele de curs, iar copiii, între ultima oră de curs și venirea acasă a părinților, sunt lăsați la cheremul străzii. Școala nu stimulează participarea activă la viața comunității și responsabilitatea socială, pe care le pot dezvolta implicarea în programe comunitare, în activități de asistență socială, în grupuri de suport, de protecție a mediului etc. Potrivit raportului, descentralizarea sistemului de învățământ nu duce lipsă de strategii – Guvernul a aprobat încă din 2005 Strategia de descentralizare a învățământului –, ci de acțiune hotărâtă. Este esențial ca descentralizarea să se realizeze imediat, acum când pentru educație se alocă un procent mult mai mare din PIB decât înainte. Surplusul de bani poate fi utilizat pentru compensarea unor disfuncții inerente; întârzierea descentralizării va face ca sistemul să devină și mai inert. Cel mai prost lucru este o infuzie masivă de bani într-un sistem de învățământ nereformat, neresponsabilizat prin descentralizare. Descentralizarea nu este un scop în sine, ci este un mijloc pentru a crește calitatea, eficiența, relevanța și echitatea

sistemului de învățământ. Și în momentul de față 73,3% din bugetul învățământului preuniversitar se desfășoară prin bugetele locale după o formulă total ne-transparentă a Ministerului Economiei și Finanțelor, care n-are nicio legătură cu țintele educaționale strategice. Rezumând numeroase studii, se poate spune că alocarea banilor nu se face pe baza obiectivelor educaționale, ci după criterii total străine de educație, inducând astfel disparități majore în finanțarea școlilor.

Ce ar trebui făcut

Comisia condusă de fostul ministru al Educației, Mircea Miclea, consideră că pentru reușita procesului de descentralizare trebuie satisfăcute trei cerințe pe care le consideră fundamentale.

1. Finanțarea per elev. Toate costurile educării unui elev (de la salariul profesorilor la cheltuielile cu utilitățile, manualele școlare sau reparația școlilor) trebuie cuprinse într-o formulă transparentă. Formula va avea coeficienți de corecție în funcție de condițiile specifice (ex.: mediul rural, copii cu cerințe speciale, minorități) și de prioritățile unei autentice dezvoltări. Prin utilizarea unei astfel de formule, alocarea banilor publici va deveni transparentă, se va face în concordanță cu țintele educaționale strategice și orice cetățean va ști cât cheltuiește statul pentru educarea fiecărui copil, la orice nivel de școlarizare.

2. Descentralizarea comprehensivă. Descentralizarea trebuie să vizeze toate componentele ei: financiară, resurse umane și curriculum. Descentralizarea unei componente și menținerea centralizată a celorlalte pot induce tensiuni

și disfuncții care să compromită tot procesul descentralizării. În urma unei descentralizări comprehensive, școala și consiliul local vor avea rolul esențial în: a) construcția și execuția bugetului, b) angajarea, concedierea, promovarea și salarizarea personalului, c) adaptarea curriculumului la nevoile elevilor și ale comunității.

3. Respectarea standardelor de calitate.

Transferul deciziilor majore către școli și consiliile locale trebuie corelat strict cu înăsprirea cerințelor privind calitatea. Orice alocare de resurse, mișcare de personal sau ofertă curriculară trebuie să se facă în slujba obiectivelor educaționale, nu a intereselor locale. Guvernul și Ministerul Educației vor trebui să elaboreze și să monitorizeze cu strictețe standardele și procedurile în baza cărora se iau deciziile ce intră în sfera descentralizării. Descentralizarea sistemului de învățământ are sens doar dacă este un mijloc pentru atingerea țintelor educaționale strategice în orice comunitate, oriunde ar fi poziționată și oricare ar fi compoziția demografică sau de altă natură.

Școala – centru de educație permanentă

Membrii comisiei consideră că descentralizarea oferă școlii oportunitatea de a-și recâștiga rolul central și poziția de prestigiu în cadrul comunității, dar aceasta implică și asumarea unor funcții noi. Întâi, școala trebuie să se implice mai activ în educarea adulților și să funcționeze ca un centru de educație permanentă. Ea are infrastructura și resursele umane capabile să ofere servicii educaționale aplicabile, de la cursuri de

limbi străine la inițierea în utilizarea tehnologiei informației, educarea părinților, cunoștințe de economie aplicată sau programe de tipul „a doua șansă”. Resursele astfel obținute vor rămâne la nivelul școlii și vor fi folosite prioritar pentru recompensarea celor implicați în promovarea educației permanente. În al doilea rând, școala va trebui să-și extindă activitățile după orele de curs, asigurând timp de 8 ore condiții de învățare, recreere, sport, supraveghere și protecția propriilor elevi. Ea va veni astfel în sprijinul părinților, va anticipa rezolvarea problemei sociale a unui excedent de peste 50.000 de profesori datorat declinului demografic și va contribui activ la reducerea delincvenței juvenile. Această abordare implică anumite costuri (printre altele, presupune o arhitectură specifică a campusurilor școlare), dar lăsarea copiilor sub influența străzii costă mult mai mult.

În al treilea rând, școala va trebui să stimuleze și să ghideze participarea activă a elevilor la viața comunității prin implicarea lor în programe comunitare, activități de voluntariat, grupuri de suport, asistență socială, parteneriate cu ONG-uri. Școala însăși poate crea propriile ONG-uri dacă dorește să stimuleze antreprenoriatul social al elevilor. Măsura în care o școală va reuși să-și asume aceste noi funcții va deveni un indicator fundamental al capacității sale instituționale și un atu esențial pe piața de servicii educaționale. Nu mai putem concepe în secolul XXI o școală care își închide porțile după orele de curs, care se izolează pe sine și care-i vâduvește pe elevii de participarea la rezolvarea problemelor comunității.

CONSILIER JURIDIC

**Consilierul tău juridic,
Alexandra ICHIM**

Termenul de „formare profesională” semnifică orice procedură prin care o persoană dobândește o calificare atestată printr-un certificat sau o diplomă, eliberate conform legii. Formarea profesională poate fi și „continuă”, în acest caz aceasta reprezintă acea procedură prin care o persoană care are deja dobândită o calificare ori profesie, dobândește noi competențe cognitive și funcționale (deprinderi). Noțiunea, cadrul și limitele „formării profesionale” sunt definite în Titlul VI Codul Muncii.

Prin intermediul formării profesionale, angajatorul urmărește adaptarea salariatului la cerințele postului sau ale locului de muncă, obținerea unei calificări profesionale, actualizarea cunoștințelor și deprinderilor specifice postului și locului de muncă și perfecționarea pregătirii profesionale pentru ocupația de bază, precum și promovarea în muncă și dezvoltarea carierei profesionale și mai ales dobândirea unor cunoștințe avansate, a

unor metode și procedee moderne, necesare pentru realizarea activităților profesionale. Mai mult, formarea profesională vizează inclusiv reconversia profesională determinată de eventualele restructurări socioeconomice.

Ca regulă generală, formarea profesională a salariaților se poate realiza prin participarea la cursuri organizate de către angajator sau de către furnizorii de servicii de formare profesională din țară sau din străinătate, prin participarea la stagii de adaptare profesională la cerințele postului și ale locului de muncă, prin participarea la stagii de practică și specializare în țară și în străinătate. Formarea profesională se poate realiza și prin formarea individualizată, dar și prin orice alte forme de pregătire convenite între angajator și salariat.

În special, ca efect al dispozițiilor Legii 128/1997, perfecționarea pregătirii personalului didactic se realizează prin forme și programe, în raport cu exigențele învățământului, cu evoluția diferitelor discipline de studiu, cicluri de învățământ și profiluri, precum și în funcție de necesitățile și de interesele de perfecționare a diferitelor categorii de cadre didactice. Activitatea de perfecționare a personalului didactic este coordonată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și se realizează în instituțiile expres prevăzute de legea 128/1997.

Perfecționarea personalului didactic este asigurată de inspectoratele școlare

Formarea profesională

și casele corpului didactic, împreună cu instituțiile și unitățile prevăzute de Legea 128/1997, potrivit metodologiilor aprobate de MECT.

Principalele forme de organizare a perfecționării personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt enumerate de legea 128/1997 în art. 32 alin. 4 și 5. Personalul didactic, precum și personalul de conducere, de îndrumare și de control participă, o dată la 5 ani, la un program de perfecționare prevăzut în metodologia menționată la art. 41, cu posibilitatea reducerii acestei perioade în condițiile expres prevăzute de Legea 128/1997.

Drepturi și obligații

Modalitatea concretă de formare profesională, drepturile și obligațiile părților, durata formării profesionale, precum și orice alte aspecte legate de formarea profesională, inclusiv obligațiile contractuale ale salariatului în raport cu angajatorul care a suportat cheltuielile ocazionale de formare profesională, se stabilesc prin acordul părților și fac obiectul unor acte adiționale la contractele individuale de muncă.

În cazul în care participarea la cursurile sau stagiile de formare profesională este inițiată de angajator, toate cheltuielile ocazionale de această participare sunt suportate de către acesta. În acest caz, dacă participarea la cursurile sau stagiile de formare profesională pre-

supune scoaterea parțială din activitate, salariatul participant va beneficia de drepturi salariale astfel: dacă participarea presupune scoaterea din activitate a salariatului pentru o perioadă ce nu depășește 25% din durata zilnică a timpului normal de lucru, acesta va beneficia, pe toată durata formării profesionale, de salariul integral corespunzător postului și funcției deținute, cu toate indemnizațiile, sporurile și adaosurile la acesta. Dacă participarea presupune scoaterea din activitate a salariatului pentru o perioadă mai mare de 25% din durata zilnică a timpului normal de lucru, acesta va beneficia de salariul de bază și, după caz, de sporul de vechime. Dacă participarea la cursurile sau la stagiile de formare profesională presupune scoaterea integrală din activitate, contractul individual de muncă al salariatului respectiv se suspendă, acesta beneficiind de o indemnizație plătită de angajator, prevăzută în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă, după caz. În această situație salariatul beneficiază de vechime la acel loc de muncă, această perioadă fiind considerată stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor sociale de stat. Sub sancțiunea suportării tuturor cheltuielilor ocazionale de pregătire profesională, salariații care au beneficiat de un curs sau un stagiu de formare profesională mai mare de 60 de zile și care a presupus scoaterea din activitate

pe o durată mai mare de 25% din durata zilnică sau scoaterea integrală din activitate nu pot avea inițiativa încetării contractului individual de muncă o perioadă de cel puțin 3 ani de la data absolvirii cursurilor sau stagiului de formare profesională. Însă, durata obligației salariatului de a presta muncă în favoarea angajatorului care a suportat cheltuielile ocazionale de formare profesională, precum și orice alte aspecte în legătură cu obligațiile salariatului, ulterioare formării profesionale, se stabilesc prin act adițional, care se încheie cu ocazia formării profesionale, la contractul individual de muncă.

În cazul în care salariatul este cel care are inițiativa participării la o formă de pregătire profesională cu scoatere din activitate, angajatorul va analiza solicitarea salariatului în termen de 15 zile de la primirea solicitării, împreună cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților. Totodată, angajatorul va decide cu privire la condițiile în care va permite salariatului participarea la forma de pregătire profesională, inclusiv dacă va suporta în totalitate sau în parte costul ocazionat de aceasta. Salariații care au încheiat un act adițional la contractul individual de muncă cu privire la formarea profesională, prin intermediul acestuia, își pot negocia, în afara salariului corespunzător locului de muncă și alte avantaje în natură pentru formarea profesională.

FEN solicită începerea negocierilor pentru stabilirea creșterilor salariale din 2008

Federația Educației Naționale a solicitat la 25 iulie Guvernului României și conducerii Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului o întâlnire pentru stabilirea calendarului negocierilor salariale pentru 2008. „Nu dorim să mai ajungem în situația de anul trecut când am discutat creșterile salariale după fundamentarea bugetului. Cerem ca negocierile pentru majorarea de anul viitor să se realizeze în paralel cu discuțiile asupra pachetului legislativ privind educația. Dacă Executivul dorește o reformă reală în învățământ bazată pe calitate atunci trebuie în primul rând să investească în resursa umană”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

De asemenea, FEN a cerut atât Guvernului cât și partidelor politice rezolvarea celor două probleme legate de salarizarea personalului din învățământ care creează discriminări. În primul rând, este vorba de legea care a modificat OUG 11/2007 și care prevede majorarea salariilor cu 10%, peste procentul stabilit de Executiv, doar pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar cu gradul didactic I, creând astfel o discriminare salarială între angajații de la catedră. A doua problemă pe care FEN o va ridica la discuțiile pe care le va avea cu reprezentanții Executivului și cu cei ai partidelor politice

este legată de norma didactică de predare pentru educatoarele, învățătorii și institutorii, stabilită la 18 ore. Legea pentru modificarea Statutului Personalului Didactic, adoptată de Parlament și contestată la Curtea Constituțională a României (CCR) de Guvern, venea să repare o nedreptate făcută acestor categorii de personal. Însă, prin decizia CCR această lege nu se mai poate aplica. „Vom solicita atât Executivului cât și partidelor politice să schimbe aceste decizii printr-un proiect de lege sau ordonanță de urgență care să soluționeze problemele până la cel târziu 10 septembrie”, a precizat Cătălin Croitoru.

FEN, ca organizație care apără interesele economice, sociale și profesionale ale personalului din sistemul educațional, militează pentru un învățământ bazat pe calitate și performanță, susținut financiar corespunzător importanței sale strategice și recunoașterii importanței sociale a meseriei de dascăl.

Absolvenții de liceu, victime ale incompetenței MECT

Federația Educației Naționale a cerut Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (MECT) să rezolve problema diplomelor de studii pentru absolvenții de liceu de anul acesta. Elevii au fost puși în situația de a-și pierde locurile subvenționate de la buget obținute la diverse universități din cauza incompetenței unor angajați din MECT. „Sunt unele județe în care nu au ajuns încă ștampilele oficiale cu noua denumire a ministerului. Din această cauză, liceele nu pot emite diplomele de bacalaureat, fără de care un viitor student nu se poate înscrie pe un loc fără taxă”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN. Menționăm că ștampilele oficiale sunt făcute la Monetăria Statului și se schimbă de fiecare dată când se modifică denumirea instituției. Cu toate că a fost destul timp de când noua conducere a MECT și-a intrat în atribuții nimeni nu și-a dat interesul să rezolve această problemă. „FEN va veni în sprijin

nul tuturor candidaților care sunt în această situație și va oferi consiliere juridică gratuită studenților care din vina MECT își vor pierde locurile subvenționate de la buget. Vom cere MECT să suporte aceste cheltuieli”, a adăugat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

Ca urmare a demersului FEN, MECT a solicitat la 23 iulie, tuturor universităților să finalizeze procesul de admitere în învățământul superior și să confere candidaților statutul obținut în urma examenului de admitere, luând în considerare adeverințele de studiu cu antetul și ștampila ce poartă titulatura veche a ministerului. Potrivit reprezentanților, inspectoratele școlare din județele Alba, Argeș, Bacău, Botoșani, Brăila, Brașov, Buzău, Călărași, Cluj, Constanța, Covasna, Dâmbovița, Galați, Giurgiu, Harghita Iași, Maramureș, Neamț, Olt, Teleorman, Vaslui și Vrancea nu primiseră până la 23 iulie aceste ștampile.

Relansarea învățământului rural prin proiecte comunitare

Exemplu de bună practică: proiectul «Tradiții locale valorificate prin activități extracurriculare în școală și în comunitate»

În perioada februarie - octombrie 2006 s-a desfășurat în Școala cu clasele I-VIII Bâsca-Chiojdului proiectul Tradiții locale valorificate prin activități extracurriculare în școală și în comunitate, finanțat de Guvernul României, în cadrul Proiectului pentru Învățământul Rural, subcomponenta Granturi pentru Îmbunătățirea parteneriatului școală - comunitate. Participarea la concursul pentru obți-

implicat în proiect arătând că reprezentanților autorităților locale le pasă de școală. Consiliul Local și Primăria Chiojdu au asigurat peste 10% din finanțare, conform acordului de parteneriat încheiat între școală și primărie. Autoritățile locale prin reprezentanții lor în Consiliul de Administrație al școlii au participat la întâlnirile echipei de subproiect, implicându-se în propunerea de activități în cadrul

noiembrie 2005; întâlniri cu cadrele didactice din școlile partenere în cadrul altor proiecte educaționale nefinanțate (ex: activitățile desfășurate la școala noastră în cadrul parteneriatului de dezvoltare profesională «Tradiții și obiceiuri - perle ale culturii locale», la care au participat cadre didactice din școli din județele Prahova, Vrancea, Bacău. Ecoul proiectului poate fi judecat la mai multe nivele. Elevii au avut posibilitatea să cunoască și să participe la activități diverse care să le dezvolte abilitățile și aptitudinile, precum și sentimentul apartenenței la comunitate. Participanții au putut să-i informeze pe colegii lor despre activitățile și acțiunile la care au luat parte, ceea ce a dus la creșterea motivației de a participa la activități asemănătoare. În urma derulării activităților, școala are un spațiu propriu în care să desfășoare alte activități școlare sau extrascolare, dispune de o colecție de costume populare autentice care vor putea fi folosite de generațiile următoare de elevi, precum și de o colecție de icoane și alte lucrări plastice care să o reprezinte la diverse competiții, de un ansamblu folcloric, precum și de un muzeu de obiecte etnografice care poate fi vizitat nu numai de către elevii școlii, ci și de ceilalți membri ai comunității. Participarea autorităților locale și a părinților la activitățile proiectului a dus la instituirea unei relații mai eficiente (informare, comunicare, implicare) între școală și comunitate. S-au creat momente de destindere, de petrecere a timpului liber prin

activități extracurriculare, dar și de cunoaștere și apropiere a membrilor comunității.

Toate cadrele didactice au acces la resursele materiale dobândite prin subproiect (CD-player, aparat foto, stație de amplificare, culegeri de folclor, costume populare, albume cu fotografii din activități). Și pentru că ceea ce am făcut împreună ne-a plăcut și ne-a adus multe satisfacții sufletești, ne propunem să continuăm prin: cercurile constituite în cadrul proiectului a căror activitate va fi îndrumată de către profesorii și învățătorii implicați în subproiect; menținerea și dezvoltarea parteneriatelor încheiate în cadrul subproiectului (cu părinții, cu autoritățile locale, cu biserica); includerea bunelor practici identificate în proiect în strategiile școlii; produsele elevilor realizate în cadrul activităților subproiectului vor fi folosite în alte activități extracurriculare: costumele populare vor fi purtate de membrii grupului vocal al școlii/ ansamblului de dansatori care vor participa la spectacole, serbări școlare, concursuri; culegerea de folclor va fi utilă pentru disciplinele opționale și orele de limba și literatură română, muzică, lucrările de artă plastică realizate de elevi vor reprezenta școala la diferite concursuri; noi proiecte de finanțare elaborate după finalizarea acestui proiect.

prof. CIUCĂ V. CRISTINA
director Școala cu clasele I-VIII
Bâsca-Chiojdului
Loc. Chiojdu, jud. Buzău

nera grantului ni s-a părut o provocare pe care am reușit să o despășim cu succes, întrucât proiectul școlii noastre a fost declarat câștigător încă din prima încercare la runda a doua la care am participat. Membrii echipei de subproiect, profesori și învățători au format o echipă, colaborarea fiind foarte bună, alături de aceștia implicându-se în activități toate cadre didactice din școală.

Acest proiect a reprezentat o modalitate de a deschide noi perspective de dezvoltare personală copiilor din școala noastră prin obiectivele urmărite: revigorarea tradițiilor locale și reconsiderarea școlii ca păstrătoare a acestora, dezvoltarea la elevi și la cadrele didactice a abilităților de a proiecta și realiza în echipă activități extracurriculare, creșterea ofertei extracurriculare și de petrecere a timpului liber prin activități cu impact în școală și comunitate, prin existența în școală a unor cercuri pentru elevi, identificarea și deosebirea faptului folcloric autentic de manifestările artificioase și de kitsch, dezvoltarea abilității de a coopera intra-, extra- și interinstituțional pentru realizarea proiectului, exersarea deprinderilor de a lucra în grup, îmbogățirea repertoriului folcloric și vocabularului muzical.

Obiectivele s-au realizat prin activitățile proiectate și implementate:

- **Șezătoarea școlii**, activitate în cadrul căreia părinții și elevii s-au întâlnit săptămânal și au cusut costume populare, într-o atmosferă tipic românească;
- **Cercul „Micii pictori de icoane”**, la care elevii din ciclul primar au pictat pe sticlă;
- **Ansamblu folcloric** (grup vocal și formație de dansatori), la care participă atât elevii din ciclul primar, cât și din cel gimnazial;
- **Cercul „Micii etnografi”**, activitate care a constat în colecționarea de obiecte țărănești pentru un muzeu al școlii și de culegerea de texte folclorice care sunt adunate într-o culegere.

Toate activitățile s-au derulat conform planificării, elevii au participat cu interes și plăcere, iar cadrele didactice implicate au dovedit răbdare și multă pasiune, pentru că implementarea proiectului a presupus multă muncă și mult timp, începând cu achiziția bunurilor necesare și terminând cu elaborarea rapoartelor intermediare și finale.

Resursele comunitare au depășit suma estimată inițial, ceea ce arată că membrii comunității s-au

subproiectului; de asemenea au participat la evaluarea proiectului prin întâlniri de lucru periodice. Părinții elevilor au participat împreună cu aceștia la coaserea costumelor populare, precum și la zugrăvirea și vopsirea școlii. Biserica a sprijinit activitățile propuse, punând la dispoziția participanților cărți din biblioteca parohială, invitând elevii la realizarea unor expoziții de icoane sau pentru participarea cu cântece bisericești la slujba de Paște.

În urma desfășurării activităților, pentru care membrii echipei de proiect au depus multă muncă suplimentară neremunerată, dar mai ales mult suflet, rezultatele obținute cu și pentru elevi au fost pe măsură. S-au realizat 10 costume populare de fete, complete (fote, ii, opinci, poale, veste), părinții implicați în activitate fiind peste numărul estimat, unii participând numai ocazional.

S-au pictat 40 de icoane pe sticlă (5 au fost trimise la Concursul național Copiii mileniului III - Ploiești, 2006 și au obținut 2 premii I, 2 premii II și un premiu III) și multe lucrări pe suport de hârtie (10 dintre ele au participat la Concursul Tradiții și obiceiuri - perle ale culturii locale - Bacău, obținând 3 premii I, 4 premii II și 3 premii III). Pe holul școlii sunt expuse icoanele pictate de elevi.

Legende culese de elevii de la cercul „Micii etnografi” au participat la concursul național de la Deva, Sufletul pământului românesc în legende și au primit 3 mențiuni (mai 2006)

S-au realizat 50 de CD-uri imprimate cu 8 cântece populare din zona Buzăului cu grupul vocal «Cununița», înființat în cadrul proiectului. Ansamblul de dansatori și grupul vocal au participat la toate serbările și proiectele școlii, precum și la spectacolul organizat de primăria Chiojdu cu ocazia serbării câmpenești Târgul Mărilor, alături de artiști populari consacrați.

Într-o sală de clasă s-a amenajat un muzeu cu obiecte țărănești, care este vizitat de locuitorii satului, dar și de musafirii școlii cu ocazia unor activități desfășurate în școala noastră.

Promovarea și diseminarea au fost asigurate prin: articole în revista școlii „Orizonturi”, materiale informative, pliante distribuite în școală la întâlnirile cu părinții și în comunitate, informări ale autorităților locale cu privire la desfășurarea activităților și stadiul achizițiilor; prezentarea proiectului în cadrul seminarului județean «Educația pentru toți, pretutindeni, acum» organizat de ISJ Buzău -

Revista „Școala românească”

www.scoalaromaneasca.ro

NOUTĂȚI ÎN FIECARE ZI

În plus, venim în ajutorul cititorilor cu cinci adrese de email unde fiecare poate să-și spună părerea și să contribuie în acest fel la dezvoltarea învățământului românesc.

sindicat@scoalaromaneasca.ro

nu ezitați să ne scrieți despre orice problemă legată de sindicat;

paparazzi@scoalaromaneasca.ro

trimiteți poze din școli și noi le vom publica, deveniți fotoreporteri și prindeți instantaneele cele mai bune;

reforma@scoalaromaneasca.ro

aveți ceva de spus, o propunere pentru reformarea educației românești, aici ne puteți scrie. Ideile interesante își vor găsi loc în revistă;

juridic@scoalaromaneasca.ro

suntem aici să te ajutăm, nu ezita să dai un email;

corupție@scoalaromaneasca.ro

te-ai lovit de corupția din învățământ, noi te ajutăm să-ți dai în vileag pe cei care distrug educația.

Banca Mondială a publicat recent un raport intitulat „România - notă privind politicile educaționale”, în care sistemul național de învățământ este analizat prin raportare la standardele UE și ale Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OCED). Autorii săi (Ana Maria Sandi și Mariana Moarcăș) și colaboratorii (Alec Gershberg, Raluca Banioti și Truman Packard) stabilesc un diagnostic aproape identic cu cel pus în circulație în urmă cu câteva săptămâni de Comisia prezidențială pentru educație. Diferența e că acest text nu poate fi suspectat de malversațiuni și interese politice! Poate e inutil de precizat, dar Banca Mondială e unul din cei mai importanți finanțatori ai reformei învățământului din România...

Încă din preambulul materialului lucrurile sunt tranșate decisiv: „Sistemul educațional din România se află la o răscruce. Reforme importante inițiate în sector după căderea comunismului - care includ schimbarea curriculumului, evaluarea elevilor, formarea profesorilor, finanțarea și modul de conducere - vor trebui continuate pentru îmbunătățirea rezultatelor în educație. Dar integrarea în Uniunea Europeană (UE) a României va pune noi cerințe capitalului uman al țării, creând astfel noi provocări în acest sector. Cererea de mână de lucru calificată va crește o dată cu creșterea ponderii producției cu valoare adăugată ridicată și a serviciilor în economie. Aceste schimbări vor necesita o forță de muncă mai competitivă, cu noi competențe și calificări.”

Specialiștii Băncii Mondiale cred că pentru satisfacerea acestor cerințe, Guvernul va trebui să facă o serie de pași:

- să mărească eficiența și echitatea educației în contextul descentralizării prin introducerea formulei de finanțare pe elev, optimizarea rețelei școlare și formarea de manageri în domeniul educației;

- să ridice calitatea educației, în primul rând printr-o mai bună gestionare a resurselor umane

- să creeze mai multe oportunități de recalificare și educație continuă;

- să sporească eficacitatea prin elaborarea unui program strategic coerent de reformă, planificare, administrare și conducere a sectorului.

În cele ce urmează, vom prezenta o serie din hibe de sistem „developate” de autorii raportului.

Rezultatele la învățatură

În pofida unei lungi serii de reforme în educație, performanțele elevilor sunt în continuare scăzute în raport cu standardele UE și ale Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OCED). Valorile indicatorilor privind rezultatele la învățatură se apropie de media pe plan internațional, dar se situează sub cele din UE, OCED și chiar ai țărilor vecine din Europa Centrală și Răsăriteană. România a ocupat locul 34 din 42 de țări participante la Programul Internațional de Evaluare a Elevilor (PISA). Deși performanța elevilor așa cum rezultă din Studiul privind tendințele la nivel internațional în domeniul matematicii și științei (TIMSS) continuă să fie aproape de media internațională, și aceasta rămâne sub media OCED. Mai mult decât atât, performanța României se situează sub media tuturor țărilor europene și central-asiatice, precum și semnificativ sub a țărilor UE. Valorile acestor indicatori de performanță în cazul României au stagnat, în timp ce în alte țări din regiune, precum Lituania și

Letonia, acestea s-au îmbunătățit. Performanța slabă a României comparativ cu a vecinilor și a noilor ei parteneri din UE este și mai nemulțumitoare dacă se au în vedere nivelurile scăzute de cuprindere în învățământul secundar și superior. Cuprinderea elevilor în învățământul liceal este prea mică pentru a stimula o forță de muncă competitivă. Dacă se includ și elevii din mediul rural care merg la școli la orașe, se constată că doar 25% din elevii din rural sunt cuprinși în învățământul liceal. Este un procentaj mai bun decât rata brută de cuprindere în liceele rurale de 8,6%, dar este încă foarte scăzut prin prisma standardelor UE și OCED.

Diferențele observate între mediul urban și cel rural relevă diferențe semnificative în ceea ce privește rezultatele la învățatură, mascând însă excluderea grupurilor vulnerabile. Diferențele dintre elevii școlilor din rural și cei ai șco-

lilor din urban se mențin, ca și cele dintre majoritatea elevilor și cei aparținând grupurilor dezavantajate minoritare. Punctajul elevilor din rural este mai scăzut decât cel al elevilor din urban. Mai mult, rata de cuprindere a copiilor romi este semnificativ mai scăzută decât media națională, atât la nive-

Lupa Băncii Mondiale asupra învățământului românesc: Departe de Europa

lul educației preșcolare (20%, față de 66% pe plan național), cât și la cel al educației primare (64%, față de 98,9% pe plan național). Comparativ cu țările UE, competitivitatea forței de muncă din România din punct de vedere al educației și competențelor (abilităților) este încă redusă. În cadrul PISA, aproximativ 70% din elevii de 15 ani din România au avut performanțe situate sub nivelul cerut pentru un loc de muncă modern, față de 37% din elevii de 15 ani din UE.

Nivelul indicatorilor privind educația în România este scăzut comparativ cu al celor din UE. Faptul poate fi atribuit procentului relativ scăzut de absolvenți ai învățământului secundar și care urmează apoi cursurile învățământului terțiar, precum și ratelor foarte reduse de participare la educația continuă.

Competitivitatea forței de muncă din România este scăzută comparativ cu cea a țărilor UE (estimată prin procentul forței de muncă care a absolvit o formă de învățământ terțiar). Conform bazei de date Tabela de Punctaj a Inovării Europene 2005 (European Innovation Scoreboard 2005), procentul populației având vârsta între 25 și 64 de ani care a absolvit o formă de învățământ superior este relativ mic (10,6%) comparativ

studii superioare de matematică, științe și tehnologie, care sunt domenii importante ale economiei cunoașterii și în care Europa se confruntă cu o criză. În România, procentul acestor absolvenți în populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 29 de ani este ridicat, depășind media UE-8.

Principalele provocări

Nivelul încadrării cu personal este, în general, prea ridicat, iar raportul elevi/profesor în scădere. Numărul elevilor va continua să scadă, dar este probabil ca scăderea să difere semnificativ în funcție de nivelul de învățământ. Cea mai mare scădere se prevede în învățământul gimnazial și liceal, urmată de învățământul secundar vocațional și de cel superior. Conform simulării realizate de către Banca Mondială a tendințelor de viitor, raportul elevi/profesor în învățământul liceal va scădea drastic, de la 12,17 la 7,6 în 2013. Simulările realizate pentru întregul sistem indică o scădere continuă și semnificativă a acestui raport în învățământul liceal și superior. Izolarea învățământului gimnazial în cadrul simulărilor arată un ușor declin în următorii opt ani, dar nu un trend continuu - ascendent ori descendent.

de ratele de cuprindere care sunt în continuare scăzute (în special în învățământul liceal), putându-se deci argumenta nevoia de schimbare - atât din partea școlilor, cât și din a profesorilor, pentru a putea atrage un număr sporit de elevi. În absența altor schimbări, menținând parametrii constanți, cum ar fi mărimea claselor, și dacă practicile de angajare ar fi total flexibile, pierderea de elevi ar presupune o scădere cu peste 50.000 a necesarului de personal didactic, din care 80% în învățământul secundar, gimnazial și liceal.

Norma didactică este foarte mică comparativ cu cea din alte țări, dar salariile profesorilor și altor categorii de personal sunt și ele mici, ceea ce are ca rezultat slaba calitate a noilor veniți în acest sector. Salariul mediu al unui profesor reprezintă doar două treimi din PIB-ul pe locuitor, un nivel scăzut raportat la media OCED, care este de 1,33 din PIB-ul pe locuitor pentru învățământul primar și 1,37 din PIB-ul pe locuitor pentru învățământul secundar. Profesorii sunt slab motivați, în mică măsură supervizați și rareori responsabilizați. Deteriorarea situației profesorilor a dus la scăderea calității acestora, după cum reiese din rezultatele examenelor de titularizare.

Concluzii și priorități de reformă

După cum s-a arătat în secțiunile anterioare ale acestei Note, principalele probleme ale sectorului educație vizează calitatea, accesul, relevanța, eficiența și echitatea. Numărul elevilor în învățământul secundar (cel liceal în mod special) este prea mic pentru a putea duce la formarea unei forțe de muncă competitive. În absența unor intervenții, această rată scăzută de cuprindere în învățământul secundar, la care se adaugă modificările demografice survenite anterior, ar putea duce și la o semnificativă pierdere de elevi și în ultimă instanță la un substanțial surplus de personal didactic.

Competitivitatea României, îndeosebi în contextul aderării la UE, este amenințată de un curriculum care nu ține seama de noile nevoi ale angajatorilor, ca și de rata extrem de scăzută de participare în educația terțiară și în educația continuă. Pentru personalul didactic, politicile depășite privind resursele umane care nu leagă sistemul de salarizare de performanță și responsabilitate au făcut ca sectorul să fie neatractiv pentru tinerii absolvenți talentați, ducând la scăderea calității noilor veniți în rândurile acestei profesii. Iar slaba calitate a profesorilor scade la rândul ei calitatea serviciilor educaționale și, prin extensie, a rezultatelor educației. Provocărilor identificate în această Notă li se poate face față prin aplicarea unui set de politici prioritare care includ: o mai mare eficiență și echitate a sistemului educațional în contextul descentralizării acestuia, creșterea calității educației, creșterea competitivității forței de muncă din România, creșterea capacității de conducere/coordonare a ministerului și stimularea însușirii de către cei implicați a reformelor din sector.

Dacă presiunea schimbărilor demografice este clară, nu la fel este și răspunsul corespunzător acestei situații. Pe de o parte, se poate argumenta necesitatea reducerii personalului didactic de la aceste niveluri de învățământ. Pe de altă parte, această tendință este determinată într-o măsură deloc neglijabilă

La Ministerul Educației se „coace” Bacalaureatul cu grade

Prima sesiune a examenului de bacalaureat s-a încheiat pentru foarte mare parte dintre județe cu rezultate mai mult decât excelente. Dar nu pentru că absolvenții de liceu au dat în clocot cu învățatul, ci mai ales pentru că profesorii supraveghetori au fost extrem de permissivi și în foarte multe centre s-a copiat în disperare. Din totalul celor 198.965 de candidați înscriși, la examen s-au prezentat 194.582, adică 97,8%. Dintre cei prezenți, 200 au fost eliminați pentru tentativă de fraudă, promovabilitatea medie pe țară ajungând la 82,1%. Un procent foarte ridicat, având în vedere că normal nu ar trebui să depășească 50 sau 60%, așa cum se întâmplă în alte țări europene. Și nici pe departe să fim tocmai noi geniali, când la toate examinările internaționale ocupăm locuri codășe, de însuși președintele României s-a văzut nevoit să tragă un semnal de alarmă. Criza profundă în care se zbate învățământul românesc l-a forțat pe Traian Băsescu să solicite implicarea

întregii clase politice, căreia i-a propus, să spunem, un armistițiu politic. Revinând la bacalaureat, nu este exclus ca în actuala formă examenul să mai reziste doar un an. Oficialii Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (MECT) se gândesc deja la o nouă formulă, asemănătoare celei din majoritatea țărilor Uniunii Europene, adică structurat pe grade diferite de dificultate.

Copiatul, un fenomen de masă

După cum reconosc înșiși oficialii de la MECT, la examenul din acest an, dar nu numai, foarte mulți candidați au copiat, promovabilitatea ajungând în câteva județe (Suceava, Botoșani, Constanța), paradoxal, aproape de 100%. La asemenea procente, nevăzute pe nicăieri, bacalaureatul riscă să fie un examen tot mai neserios, mai mult o foaie de hârtie frumos scrisă decât o certificare a cunoștințelor absolvenților de liceu. Cu siguranță că flexibilitatea profesorilor se

datorează și presiunii universitare. Astfel, numărul total de locuri bugetare și cu plată de la universitățile de stat, la care se adaugă și cele de la particulare a fost mai mare decât cel al absolvenților de liceu din actuala serie. Practic, locuri cu nemiluita și șanse pentru toată lumea, chit că unii bacalaureați abia știu să scrie și nu ar avea ce să caute pe la ușile universităților.

Ilfovul, în afara schemei

Dacă procentaje foarte ridicate de promovabilitate au uimit foarte tare, aceeași mirare este și în cazul județului Ilfov. Numai că Ilfovul șochează prin procentul extrem de mic, cu 64 de procente mai scăzut decât media națională. Este ca și cum Ilfovul ar fi jucat într-un alt film, nicidecum în cel al bacalaureatului care s-a turnat și în sesiunea de vară 2007. Cum subliniam, Ilfovul uimește prin cele aproape 18% promovabilitate, explicația nereușitelor datorând

du-se exigenței excesive a profesorilor. Practic, o exigență care ar fi trebuit să funcționeze peste tot, nu doar la nivelul județului Ilfov. Aici, autoritățile au decis să vadă cam cum stau cu realitatea, fără nici un fel de cosmetizare. În aceste condiții, profesorii au respectat cu strictețe regulamentele și absolvenții s-au văzut puși în situația de a se descurca doar cu ceea ce aveau în cap, fără nici un alt material ajutător.

„Preocuparea noastră a fost aceea de a respecta cu strictețe Metodologia și procedurile stabilite de MECT și de a pune elevii în condiții reale de examen. Pentru aceasta, am asigurat condiții optime pentru desfășurarea examenului și i-am instruit corespunzător pe toți cei implicați. Am atras în această acțiune, pentru prima dată, numai profesori titulari, directori și inspectori școlari. Rezultatele obținute de elevii noștri sunt slabe, dar reale și asta ne dă certitudinea că abia acum știm unde ne situăm cu adevărat și ce avem de făcut de aici înainte. Bacalaureatul 2007 nu s-a încheiat, urmează a doua sesiune care le va oferi multor elevi șansa de a promova, având în vedere că cei mai mulți au picat la o singură disciplină. Sperăm ca demersul nostru să fie înțeles corect atât de elevi, cât și de cadrele didactice implicate atât în pregătirea elevilor cât și în organizarea și desfășurarea examenului de Bacalaureat”, subliniază dl. Ion Cornaciu, inspectorul școlar general al județului Ilfov. După cum mai spune conducerea ISJ Ilfov, rezultatele din anii trecuți, în 2006 promovabilitatea la bacalaureat a depășit 90%, nu erau conforme cu realitatea și astfel s-a decis să nu „miște” nimeni și să se vadă adevărul gol goluț și necosmetizat. O acțiune aproape sinucigașă și chiar de necrezut în sistemul educațional românesc.

„Chiar dacă promovabilitatea este atât de mică, i-am felicitat pe colegii din Ilfov pentru acțiunea lor. Acum știu foarte exact unde sunt și ce trebuie făcut. Este clar că acolo unde nu s-a copiat deloc promovabilitatea a fost foarte scăzută. În celelalte județe, unde avem promovabilitate peste 80% nici nu mai trebuie să comentăm. Este clar că s-a copiat”, subliniază dna Svetlana Preoteasa, secretar de stat pe probleme de învățământ preuniversitar în MECT.

51 de bacalaureați de nota 10

Promovabilitatea foarte ridicată nu s-a tradus însă și în foarte multe medii de 10. La nivel național doar 51 de absolvenți de liceu din 15 județe au promovat bacalaureatul cu 10 pe linie, deci media generală 10. Oricum, chiar dacă par puțini, numeric sunt totuși mai mulți decât profesorii care vor pregăti alți elevi. Și afirmația nu este gratuită, având în vedere că la recentul examen de titularizare doar 33 de cadre didactice au fost notate cu 10 la proba scrisă. Dintre absolvenții de liceu cu media generală 10, cei mai mulți, adică 13, au fost din județul Mehedinți, alți candidați mai sărăcuțici fiind în Dolj, Hunedoara, Iași, Bacău, Botoșani, Buzău, Cluj, Dâmbovi-

ța, Gorj, Galați, Neamț, Sălaj, Teleorman și Vrancea.

Controale prin sondaj

Rezultatele fabulos de mari în destule județe a pus pe gânduri și conducerea MECT, care a dispus controale prin sondaj. Unele, deși încheiate, nu prea sunt satisfăcătoare și, ca să spunem direct, explicațiile oferite sunt mult prea subțiri. Printre județele în care zeci de lucrări au fost parcă trase la indigo este și Maramureșul. Comisia de control județeană a venit cu explicații care nu prea au acoperire, astfel că MECT a trimis și o echipă de la centru.

„La Maramureș, rezultatul analizei arată că cele 145 de lucrări în discuție seamănă foarte mult cu rezolvările oferite de o anumită culegere. Colegii de la inspectorat au spus că sunt totuși diferențe și practic nu s-ar fi copiat. Practic, dacă ne uităm la procentaje de promovabilitate ar trebui să concluzionăm că sunt geniali doar în anumite zone ale țării și în altele doar idioți. Să fim serioși, nu aceasta este explicația. În consecință, am cerut să se revadă acele lucrări de comisia de la Minister pe care am trimis-o la fața locului”, a subliniat secretarul de stat Preoteasa.

Trei tipuri

Cum spuneam, este foarte posibil ca actualul bacalaureat să mai trăiască doar un an, în interiorul MECT fiind la „dospit” noua variantă, care este de fapt unul dintre punctele programului de guvernare al Partidului Național Liberal. Potrivit programului „Noua educație” se ia în calcul ideea introducerii

un nou examen al maturității diferite de dificultate

unui bacalaureat de trei tipuri - A, B și C. Noul bacalaureat, prin cele trei tipuri, ar permite o diversificare a subiectelor nu doar din punctul de vedere al modului de structurare, ci mai ales al dificultății și adresabilității. Primul tip de bacalaureat, A sau european, ar fi cel mai cu ștaif și ar permite celor care l-ar obține posibilitatea de a continua studiul universitar, deci traseu universitar complet, până la studii doctorale și post-doctorale. Bacalaureatul de tip B ar fi un fel de bacalaureat tehnic, care s-ar adresa celor care doresc să urmeze doar un colegiu universitar. În fine, bacalaureatul de tip C ar fi doar pentru cei care doresc să aibă diplomă de bacalaureat și să se angajeze. Bacalaureatul de tip C s-ar adresa îndeosebi profesilor tehnice, dar și celor vocaționale. De exemplu, un absolvent de liceu care are meseria de mecanic auto și imediat ce termină vrea să profeseze într-un atelier auto sau o balerină care nu-și continuă studiile și se angajează în corpul de balet al Operei Române. Practic, tineri care sunt pasionați de o anumită profesie și știu clar că nu intenționează să urmeze o facultate, nici măcar un colegiu universitar. Propunerea liberarilor a fost deja discutată cu inspectorii școlari generali și va trebui analizată și de specialiștii MEECT. De asemenea, ca orice propunere care ar conduce la schimbări esențiale, va trebui discutată și cu partenerii sociali, deci cu sindicatele din învățământ, dar și cu reprezentanții părinților.

Mai puține materii

Cele trei tipuri de bacalaureat implică, de asemenea și o schimbare de aborda-

re. Practic, o reducere a numărului de probe, totodată discipline ale examenului susținut de absolvenții de liceu. Potrivit secretarului de stat Svetlana Preoteasa, care a detaliat în câteva rânduri asupra ideii noului bacalaureat, ar trebui să se susțină examen doar la două sau trei discipline care să fie din aria curriculară obligatorie a profilului. De exemplu, la profilul industrial, una dintre probe să fie la disciplina Tehnologie, în timp ce la chimie - biologie să fie una dintre cele două materii.

De altfel, actualul bacalaureat nu este chiar corect față de mulți dintre absolvenții de liceu. Mai ales la sesiunea din acest an, când subiectele au fost cunoscute dinainte și afișate pe Internet, gradul de dificultate la română sau matematică, de exemplu, a fost același, chit că numărul de ore săptămânale la una dintre disciplinele respective este diferit, în funcție de profilul liceului.

Efort psihic foarte mare

„Trebuie subliniat că bacalaureatul, în actuala formulă, se întinde pe o perioadă mare și este un efort psihic foarte mare. Mai ales că se susține vara, când temperaturile sunt foarte ridicate. Poate că ar fi altceva dacă ar fi iarna, candidații s-ar putea concentra mai bine. Pe de altă parte, nu mi se pare logic ca să fie verificate cunoștințele la unele discipline chiar de două ori, și oral și scris, cu este cazul româniei, dar nu numai. Este aiurea, să spun așa, să-i testăm oral și apoi s-o luăm de la capăt și la scris, la aceeași materie. Apoi, nici să fie aceleași subiecte pentru toți nu este corect. În varianta cu mai multe tipuri de bacalau-

reat vom avea grade de dificultate diferite. Într-un fel va rezolva subiectele la biologie un absolvent de la un liceu industrial din Alexandria, de exemplu, și într-un cu totul alt fel unul care termină un liceu cu profil chimie biologie. Cel de la industrial nu va fi la fel de bun și nu poate ști materia la nivelul celui care vrea să-și ia doctoratul în biologie. Revinând la bacalaureatul diferențiat, sunt de părere că ar trebui să fie doar 2-3 probe de examen care să fie din aria curriculară absolut obligatorie a profilului. După ce vom discuta cu toți factorii responsabili, propunerea va fi postată pe Internet, pe site-ul MEECT și supusă dezbaterii publice, pentru a vedea care sunt părerile părinților, societății civile, practic să avem o imagine cât mai clară”, a subliniat secretarul de stat.

Sportul, mărul discordiei

Una dintre disciplinele de examen ale bacalaureatului este educație fizică și sport. La prima vedere, vorbim de o disciplină ușoară pe care o aleg foarte mulți absolvenți de liceu, tocmai din dorința de a scăpa de supliciu al altei materii. În realitate, însă, proba de sport este foarte grea, pentru notele mari candidații fiind nevoiți să depună un efort foarte mare și, de ce să n-o spunem, să fie și bine antrenați. Timpii ceruți la probele sportive - viteză, aruncarea greutății etc. sunt extrem de duri, deci o exigență foarte ridicată. Așa se face că cei care fac doar figurație la ora de sport cu siguranță că nu prea au mari șanse și în loc de mult visată notă mare abia vor trece proba. Evident, ca să nu rateze, există și

variante darului, opțiunea aleasă de cei care sunt dispuși să scoată câteva milioane din buzunar și să-i ofere profesorului de educație fizică pentru o notă mare. Anul acesta, de exemplu, pe la unele licee din Capitală nota 9 la sport valora fix un milion de lei. Tocmai pentru că practicile respective nu sunt străine nici mai marilor de la MEECT, disciplina sport este mărul discordiei între secretarul de stat pe preuniversitar și ministrul Educației Cercetării și Tineretului. Concret, în timp ce ministrul Adomniței ar prefera să păstreze proba de sport care să poată fi aleasă în continuare de candidații la bacalaureat, secretarul de stat Preoteasa ar elimina-o.

„Discutând și de sport, pentru că suntem o națiune parcă îmbătrânită înainte de vreme, înțeleg opțiunea domnului ministru și importanța acestei discipline în școală. Totuși, avem păreri diferite. Dumnezeu susține ca sportul să rămână probă la bacalaureat iar eu nu. Evident, este firesc să fie probă de examen la liceele cu profil sportiv, dar nu și la celelalte. Este prea dificilă educația fizică și nu vreau să mai fie cazuri de candidați care dau cadouri pentru a lua notă mare, cum știu foarte bine că se mai întâmplă. Normal, rolul sportului trebuie să crească în școli, dar să fie abordat serios, nu ca până acum”, a conchis secretarul de stat Svetlana Preoteasa.

Pro și contra

Ideea reducerii numărului de probe și, totodată a diferențierii bacalaureatului pare să fie îmbrățișată de elevi, dorința lor ca bac-ul să fie mai ușor nefiind una nouă.

„Ar fi super. De ce să rezolv subiecte la fel de grele la mate ca un coleg de la informatică? Nu mi se pare corect. Apoi, eu vreau ca imediat ce termin să mă angajez. Tata este mecanic auto, avem atelier acasă și eu chiar și acum îl ajut. Nu-mi trebuie un bac complicat. Și pentru ce să merg la facultate? Credeți că dacă am diplomă în buzunar o să repar mai bine motoarele? Vă spun eu că nu. Ține de practică și pasiune”, ne-a spus Alexandru M, elev în clasa a XI-a.

Bacalaureatul diferențiat, deși ideea este diferită, este văzut aproape la fel și de un elev care visează să facă facultatea în străinătate.

„Chiar că ar fi foarte bine. Nouă, celor care chiar dorim să ne continuăm studiile și să învățăm, nu prea ne place să fim în aceeași barcă cu colegii care nu învață deloc. Deja diploma de bacalaureat nu mai spune mare lucru și trebuia făcut ceva în acest sens. O idee excelentă. Mi-ar plăcea să fie pusă în practică și s-o prind și eu” este de părere M. V., elev în clasa a X-a la un liceu cu pretenții din București. Evident, discuțiile și părerile pot fi dintre cele mai diverse. Oricum, și un bacalaureat care se trece în proporție de aproape 100% nu mai valorează mare lucru și cu siguranță că trebuie regândit modul și cum se finalizează studiile liceale.

Rezultate diferite în funcție de județe

Și pentru că am tot vorbit de promovabilitate, vă vom prezenta, în tabel, situația generală în cele 41 de județe și municipiul București. Și pentru că absolvenții de liceu care au susținut bacalaureatul au fost la zi, seral sau frecvență redusă și activitatea lor școlară este diferită, la fel de diferențiate au fost și rezultatele la bac. În general, promovabilitatea cea mai mare sa înregistrat în rândul celor de la zi. Cei de la seral și frecvență redusă au promovat, în general, la jumătate față de colegii lor de la zi, confirmându-se din nou ceea ce se știe în timpul anilor de liceu.

Nr. Crt.	Județ	Promovabilitate
1.	Alba	81,77%
2.	Argeș	64,33%
3.	Arad	93,93%
4.	București	80,9%
5.	Bacău	85,88%
6.	Bihor	80,45%
7.	Bistrița Năsăud	84,11%
8.	Brăila	68,81%
9.	Botoșani	96,42%
10.	Brașov	69,31%
11.	Buzău	83,35%
12.	Cluj	81,42%
13.	Călărași	77,72%
14.	Caraș Severin	94,21%
15.	Constanța	96,91%
16.	Covasna	84,35%
17.	Dâmbovița	85,4%
18.	Dolj	69,92%
19.	Gorj	87,39%
20.	Galați	75,36%
21.	Giurgiu	58,04%
22.	Hunedoara	95,69%
23.	Harghita	87,61%
24.	Ilfov	17,08%
25.	Ialomița	66,78%
26.	Iași	79,79%
27.	Mehedinți	95,27%
28.	Maramureș	86,42%
29.	Mureș	83,99%
30.	Neamț	85,22%
31.	Olt	75,28%
32.	Prahova	76%
33.	Sibiu	78,88%
34.	Sălaj	89,33%
35.	Satu Mare	83,59%
36.	Suceava	98,76%
37.	Tulcea	79,87%
38.	Timiș	93,63%
39.	Teleorman	66,79%
40.	Vâlcea	94,85%
41.	Vaslui	89,26%
42.	Vrancea	87,4%

Mirela Dalais

Premiantul

Comisia prezidențială condusă de fostul ministru Mircea Miclea a reușit să creeze o adevărată dezbateră pe tema Educației, discuții care pot duce la reforma așteptată de 17 ani.

Prin discursul avut după prezentarea raportului prezidențial privind educația, președintele Federației Spiru Haret, Gheorghe Isvoranu, ne-a demonstrat încă o dată că nu a reușit încă la ideile comuniste.

Repetentul

GURĂ SPARTĂ

Epurarea în funcție de carnetul de partid

Cu toate că reprezentanții Ministerului Educației susțin că schimbările de la nivelul inspectoratelor nu au nici o legătură cu coloratura politică, până acum au fost împinși să-și dea demisia sau au fost demiși numai membrii Partidului Democrat. Problema care apare însă, pe lângă cea de partid, este însă legată de viciul de procedură care costă statul român foarte mulți bani. Din cauza incompetenței angajaților MECT, aproape toți inspectorii care au fost demiși de ministru au revenit în funcție datorită sentințelor judecătorești. Astfel, această schimbare a echipelor din județe s-a transformat într-o simplă vătăoare de fantome care se face însă pe banii contribuabililor și ai învățământului.

Cum apare pachetul de legi privind învățământul ?

Cele trei legi care vin să reformeze învățământul au mari șanse să ajungă în Parlament în luna septembrie. Cu toate că Ministerul vrea să aloce doar 10 zile pentru discutarea lor (între 20 august și 1 septembrie), ministrul Adomniței este convins că își va respecta promisiunea potrivit căreia legile vor fi pe masa parlamentarilor la începutul lunii septembrie. Totuși Guvernul, spun unele persoane, nu s-a hotărât cum le va trimite: fie ca simple proiecte de lege fie cu asumarea responsabilității. Decizia finală se lasă așteptată mai ales că atât Președintele Traian Băsescu cât și PSD-ul doresc să-și impună ideile. Astfel, în toamnă s-ar putea să asistăm la mai multe proiecte care vizează învățământul.

TALON DE ABONAMENT

<p>Abonați-vă la Școala românească prin FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE</p> <p>Str. Justiției nr. 65, Sect. 4 București</p> <p>tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85 fax: 021/337.01.17</p> <p>Banca: Bancpost, Suc. Coșbuc Cont: RO68BPOS81006032218ROL01</p>	<p>Nume și prenume.....</p> <p>Localitate..... Cod.....</p> <p>Judet/Sector.....</p> <p>Str.....Nr.....Bl.....Sc.....</p> <p>Ap.....Tel.....Fax.....</p> <p>e-mail.....</p> <p>*Nr. Reg. Com..... *Cod fiscal.....</p> <p>*Cont..... Banca.....</p> <p>Doresc un abonament pentru</p> <p>☐ 3 apariții8 RON</p> <p>☐ 6 apariții16 RON</p> <p>☐ 12 apariții32 RON</p> <p>DATA.....Semnătura/ștampila.....</p> <p>Vă rugăm să completați cu majuscule și să trimiteți talonul prin fax sau prin poștă pe adresa Federației Educației Naționale, împreună cu o copie a documentului de plată. Livrarea abonamentelor se face după achitarea sumei menționate în contul FEN.</p>
---	--

GURĂ SPARTĂ

Școala românească te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista **Școala românească** îți oferă șansa

să te exprimi, să arăți adevărata față

a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail:

redactia@scolaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul

unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

Școala lui Găzdaru

